www.burmeseclassic.com

သူဒေါင်း?

ယောကျ်ားဘသား

BURMESE CLASSIC .com

ဒုတိယအကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖူးပွင့်ဝေဝေစာအုပ်အမှတ် ၁၀

ဖူးပွင့်ဝေဝေစာအုပ်တိုက်
အမှတ် ၃၈၊ ၁၀၉လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း – ၂၉၆၆၇၁၊ ၂၅၂၇၉၈ (ဆိုင်)

ဖြန့်ချိရေး
ရာပြည့်စာအုပ်ဆိုင်
အမှတ် ၄၁၆၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်းနှင့် ၃၅လမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

"နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်"

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

* နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
* အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
* ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
* နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
* အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
* တစ်မျိုးသားလုံး၏ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ယောက်ျားဘသား

ရွှေဥဒေါင်း

(၁၊မေ၊၂၀၀၃)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၉၄၈ / ၂၀၀၂ (၁၀)]
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၃၃၂/ ၂၀၀၃ (၃)]

■

ပုံနှိပ်ခြင်း
ပထမအကြိမ် – ပဲရှော့ပုံနှိပ်တိုက်
ဒုတိယအကြိမ် – ဖူးပွင့်ဝေဝေစာအုပ်တိုက် (၂၀၀၃)
အုပ်ရေ [၁၀၀၀]

■

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းစာသား ပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်ခင်အေးမြင့် [၀၅၉၀၁]၊ ရာပြည့်အော့ဖ်ဆက်
အမှတ် ၁၉၉၊ လမ်း ၅၀၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

■

ထုတ်ဝေသူ
ဦးကျော်ဆန်း၊ ရဲအောင်စာပေတိုက်
အမှတ် ၂၊ ချွန်း(၁)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ရန်ကုန်မြို့။

■

အတွင်းဖလင်
အေစက်

■

စာအုပ်ချုပ်
ကိုမြင့်နှင့် ညီဝင်းမြင့်

■

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
ဝင်းမြင့်ဦး

■

တန်ဖိုး
၃၅၀ ကျပ်

BURMESE CLASSIC .com

ထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်စာရင်း

၁။ မောင်သက်နောင်၏ ရတနာနှင့် ကျိန်စာ

၂။ လင်းယုန်မောင်မောင်၏ တောင်ကုန်းအမှတ် ၁၉၂

၃။ မောင်သက်နောင်၏ လျှို့ဝှက်သောသေမင်းနှင့် သည်းထိတ်ဖို ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုများ

၄။ ရွှေဝံ၏ ငါ့သွေး ငါ့စား

၅။ မြဝင်း(ဒဿန)၏ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ အစွယ်နှင့် စပ်လျဉ်းသောအမြင်များ

၆။ ပေလင်းသစ်၏ ရယ်လေ ရယ်လေအသက်ရှည် မအိုဆေး ဟာသများ

၇။ မောင်သက်နောင်၏ အိပ်မက်အကျဉ်းသမားများ

၈။ မိုးဟိန်းကို၏ တတိယလှိုင်းစစ်ရေး

၉။ ချစ်ဦးညို၏ အဝ္ဂနိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

အခန်း [၁]

ရန်ကုန်မြို့ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းရှိ အမျိုးသားပျော်ပွဲစားရုံကြီး၌ တစ်နေ့သော ညနေခင်းအချိန်တွင် မြန်မာလူမျိုး လူငယ်တစ်စုတို့ကို လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ပျော်ရွှင်စွာ စကားပြောလျက် ရှိကြ၏။ ၎င်းပျော်ပွဲရုံမှာ အခြားသော ကုလား၊ တရုတ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များထက် အနည်းငယ် ဈေးကြီးမြင့်သော်လည်း သပ်ရပ်ခမ်းနားစွာ ခင်းကျင်းထားသည်တစ်ကြောင်း၊ ဆိုင်ရှင်လင်မယားတို့၏ လောကဝတ် ပျူငှာရှိခြင်းကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ဟိုက်ကွတ်လွှတ်တော်နှင့် အတွင်းဝန်ရုံးကြီးများမှ စာရေးစာချီတို့သည် ထိုဆိုင်ကို ချီးမြှင့်ကြသဖြင့် အလွန်တရာ လူသန့်သော ပျော်ပွဲရုံကြီး ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငင်း စာရေးစာချီများသည် တစ်ရုံးစီပင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြသော်လည်း ထိုပျော်ပွဲရုံအတွင်း၌ တွေ့ဆုံဖန်များသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖောက်သည်မှန်သမျှတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မိတ်ကျွမ်းဝင်နေကျ သူငယ်ချင်းများသဖွယ် ရယ်မောကာ အရောတဝင် စကားပြောဆိုတတ်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရေးသာ ဖော်ပြလျက်ရှိသော ညနေခင်းအချိန်၌ကား တစ်ခုသောထောင့်တွင် တည်ခင်းထားသော ကျောက်စားပွဲကြီး၌ ခြောက်ယောက်မျှသော လူငယ်တစ်စုတို့သည် ဘောလုံးပွဲအကြောင်းကို ပြောလျက်ရှိရာမှ ဘိုင်စကုပ်များအကြောင်းကို ဆက်မိကြလေရာ ငင်းတို့အနက် တစ်ယောက်သောသူမှာ ဘိုင်စကုပ် ဓာတ်လိုက်တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ဓာတ်လိုက် မောင်သန်းညွန့်မှာ အင်္ဂလိပ်စာတတ် ဓာတ်လိုက်တစ်ယောက် ဖြစ်၍ နာမည်ကျော် ဓာတ်ကားကြီးများတွင် ပါဝင်ကပြခဲ့ဖူးသည် ဖြစ်ရကား၊ ဘိုင်စကုပ်အကြောင်းကို စကားစပ်မိကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ဦးတည်း ကန်ထရိုက်ခံ၍ စကားပြောဆိုလျက် ရှိလေ၏။ ထိုအခါက အော်လန်ပီရာရုံကြီးတွင် ပြသလျက်ရှိသော သံလက်သီးအမည်ရှိကားမှာ အလွန်တရာ လူကြိုက်များလှသည်ဖြစ်ကြောင့် တနင်္ဂနွေလေးပတ်ပင် ပြပြီးသော်လည်း

လူစည်ကားလှ၍ တိုးမပေါက်နိုင်အောင် ရှိသေးသည်ဖြစ်ရာ ငင်းကား၌ ဓာတ်လိုက်မှာ မောင်သန်းညွန့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကား၌ ဓာတ်လိုက်သည် ဂုဏ်အသရေရှိ မိကောင်းဖခင် သားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလျက် အိမ်များကို တိတ်တဆိတ် ဖောက်ထွင်း၍ မီးခံသေတ္တာများကို နောက်ဆုံးပေါ်ပေါက်သည့် လက်နက်ကိရိယာများနှင့် ဖွင့်ရသောအခန်းများလည်း ပါရှိလေရာ မောင်သန်းညွန့်သည် မီးခံသေတ္တာကို ဖွင့်နိုင်သော သူခိုး၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ချီးမွမ်းဖွယ်တစ်ခု ဖြစ်လေအောင် အကျယ်တဝင့် ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလျက် ရှိလေ၏။ ကြားရသူများသည်လည်း ထိုအကြောင်းကို မောင်သန်းညွန့်၏ နှုတ်မှ ညနေတိုင်းလိုပင် ပြောသံကြားခဲ့ရသည် ဖြစ်သောကြောင့် နားငြီးလှသော်လည်း အားနာနာနှင့် နားထောင်လျက် ရှိနေကြစဉ် အသက်သုံးဆယ်အရွယ်ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်သည် ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

ထိုဝိုင်း၌ရှိသော လူငယ်များသည် ထိုသူအား လောကဝတ်ပျူငှာ၊ သူ့ထက်ငါ ဖိတ်ကြား ခေါ်ငင်ကြပုံကို ထောက်သည်ရှိသော် နောက်ဝင်လာသောလူသည် ငင်းပျော်ပွဲရုံ၌ လူချစ်များသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဟန် လက္ခဏာရှိပေသည်။ ဖိုးမောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တင်မြင့်မှာ အရုပ်အမောင်း ထောင်ထောင်မောင်း မောင်းနှင့် လုံးကြီးပေါက်လှဖြစ်၍ ၎င်း၏အရုပ် အရည်မှာ ဇာတ်လိုက် မောင်သန်းညွန့်ကဲ့သို့ ချော မောလှပသည်ဟု မဆိုနိုင်ငြားသော်လည်း ခံ့ညား သော ကာယဗိန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံသည့်ပြင် ၎င်းကို မြင်ရ သူအပေါင်းတို့မှာ ဤသူကား မဟုတ်လျှင် မခံတတ်၊ သေးနုတ် ညစ်ပတ်သော အပြုအမူမျိုးကိုလည်း အဘယ်အခါမှ ပြုမည့်လူတစ်ယောက် မဟုတ် ဟူ၍ ယုံကြည် စိတ်ချနိုင်မည့် လူစားမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ် လေသည်။

မောင်တင်မြင့်သည် အိုင်အေစာမေးပွဲကို အောင် မြင်ပြီးနောက် မိဘများ သေဆုံးသောအခါတွင် အတွင်းဝန်ကြီးရုံး၌ စာရေးအလုပ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိသည်။ လူပျိုကြီးဖြစ်သော ဘကြီးတစ်ယောက် သေဆုံးသဖြင့် တစ်သိန်းကျော်မျှသော အမွေအနှစ် တို့ကို ရရှိရာတွင် အလုပ်မှ နုတ်ထွက်၍ ဘဏ်တိုးနှင့် အေးအေး စားနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ မောင်တင်မြင့်မှာ စာရေးဘဝ၌ရှိစဉ်ကပင် ရက်ရော သောသဘော ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား အခြား သော စာရေးသူငယ်ချင်းများသည် ၎င်း၏နေအိမ်ကို စားအိမ်သောက်အိမ် ပြုလုပ်လျက် မြင်းပွဲရှုံးသော စာရေးများသည် အိမ်ပြေးရင်း ငါးရက် ဆယ်ရက်

တန်သည်ဖြင့် တည်းခို နေထိုင်တတ် ကြလေသည်။ မောင်တင်မြင့်၏ လခမှာ ၁၅၀ ကျပ်မျှသာ ဖြစ်သော် လည်း လူပျိုဖြစ်၍ လောင်းစားခြင်း သောက်စား ခြင်းတို့၌ ဝါသနာမပါသည် ဖြစ်သောကြောင့် အိမ် ပြေးသော သူငယ်ချင်းများကို ကျွေးမွေးပြုစုနိုင်မည် ပင်။ ငါးကျပ်မျိုး၊ တစ်ဆယ်ကျပ်မျိုး ငွေမျိုးကိုလည်း ကျပ်တည်းသူများအား ချေးငှားနိုင်သည် ဖြစ်ရကား အားလုံးသော စာရေးများသည် ၎င်းအား အစ်ကိုတစ် ယောက်သဖွယ် အားထား ချစ်ခင်ကြလေသည်။

မောင်တင်မြင့်မှာ လူတစ်ဖက်သားအား ကျေးဇူးပြုရန် အစဉ်မပြတ် အဆင်သင့်ရှိ၍ ချစ်ဖွယ် သောစကားကို ဆိုတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း ကြံ့ခိုင်တင်းမာ၍ ယောကျ်ားပီသ သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ အခါတစ်ပါး၌ ပသျှူးလူမျိုးများသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်၍ မနီလာရှိုး ပြသလျက်ရှိရာ၊ ၎င်းတို့အနက်တွင် လက်ဝှေ့သတ် အလွန်ကောင်းသူတစ်ယောက် ပါ လာခဲ့လေသည်။ ထိုလက်ဝှေ့သမားသည် အရှေ့ ဘက် တိုင်းနိုင်ငံတစ်လွှား၌ အလွန်တရာ နာမည် ကြီးသဖြင့် ၎င်းနှင့် ထိုးသတ်ဝံ့သူ မပြုမထွက်ခဲ့ အောင် ရှိခဲ့ရာ မနီလာရှိုးမန်နေဂျာက မည်သူမဆို ၎င်းလက်ဝှေ့သမားနှင့် သုံးချီ ထိုးသတ်၍ မလဲဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခံနိုင်ခဲ့လျှင် ဆုငွေ ၁၀၀ ကျပ်ပေးမည်ဟု ကြော်ငြာထားလေသည်။ မောင်တင်မြင့်မှာ ကျောင်းနေစဉ်အခါက ပထမတန်း လက်ဝှေ့သမားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ မထိုးမသတ်ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း မြန်မာပြည်တွင် ထိုကဲ့သို့ ဝင့်ဝါစွာ ဟိတ်ဟန်ကြီးနှင့် ကြော်ငြာပါလျက် မြန်မာများအနက်မှ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မထွက်ပေါ်ဘဲ နေရမည်ကို တစ်မျိုးလုံးအတွက် ရှက်လှသည်တစ်ကြောင်း၊ မခံချင်သည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ပသျှူးလက်ဝှေ့သမားနှင့် ထိုးသတ်ရန် ထွက်လာလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် ထိုပသျှူးနှင့်သတ်ရာတွင် မရှုံ့အောင် နာသည်မှန်သော်လည်း အသည်းလည်းကောင်း၊ သတ္တိလည်းကောင်း အကယ်စင်စစ်လည်း ကျင်လည်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား၊ သုံးချီ သတ်ပုတ်ပြီးသော်လည်း မလဲဘဲ ရှိနေသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဆုငွေ ၁၀၀ ကျပ်ကို ရခဲ့ဖူးလေသည်။ မန်နေဂျာသည် ထိုသူ၏အစွမ်းကို အားရနှစ်သက်လှသည် ဖြစ်သောကြောင့် လက်ဝှေ့သမားအဖြစ်နှင့် အသက်မွေးလိုပါက တစ်လလျှင် ၅၀၀ ကျပ်မျှပေးရန် တာဝန်ခံသော်လည်း မောင်တင်မြင့်က ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။

မောင်တင်မြင့် ဝင်လာသောအခါ၌ ပျော်ပွဲရုံအတွင်း လက်ဖက်ရည်သောက်နေသူများသည် သူ့

ထက်ငါ ဖိတ်ခေါ်ကြလေရာ မောင်တင်မြင့်သည် တစ်ခုသော ကုလားထိုင်၌ ညောင်းညာသော အမူအရာနှင့် ထိုင်လေ၏။

တစ်ယောက်။ ။'ကိုတင်မြင့် မန္တလေးက ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်သလဲ'

အခြားတစ်ယောက်။ ။'ခင်ဗျားမျက်နှာ တယ်ညှိုးပါကလားဗျို့၊ ဘာများ ဖြစ်လာသလဲ'

အခြားတစ်ယောက်။ ။'တောင်ပြိုးပွဲတွေ မြာတွေ တော်တော် နှိပ်ခဲ့ရလားဗျို့'

စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ခွန်း နှုတ်ဆက်မေးမြန်းကြလေ၏။

မြင့်။ ။'ခင်ဗျားတို့ ဘာအကြောင်းများ ပြောနေကြသလဲ'

တစ်ယောက်။ ။'ကျုပ်တို့ မပြောရပေါင်ဗျာ၊ ဟောဒီက ကိုသန်းညွှန့်ကချည်း ကန်ထရိုက်ခံ ပြောနေတာပါပဲ၊ သူပြောပုံတော့ သူများအိမ်ကို ဖောက်ပြီး ဝင်နိုင်တဲ့လူဟာ တကယ့် လူစွမ်းကောင်းကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီကော ...'

မြင့်။ ။'အိမ်ဖောက်ဝင်တာ ဘာခက်လို့လဲဗျ၊ ခြေနဲ့ လက်နဲ့ရှိလျှင် ဝင်နိုင်တာပဲ'

ညွှန့်။ ။'ပြောတော့ လွယ်တယ် ဆရာ၊ လုပ်တော့မှ ခက်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်။ ။'ကျုပ် ဖောက်ဝင်မယ်၊ခင်ဗျား ဘာ လောင်းမလဲ'

ညွန့်။ ။'ခင်ဗျား လူပုံနဲ့လား'

တစ်ယောက်။ ။'လူပုံတွေ ဘာတွေ လုပ်မနေပါနဲ့ လေ၊ သူက လောင်းမယ်ဆို ခင်ဗျားက လောင်းဝံ့ရဲ့ လား'

ညွန့်။ ။'လောင်းဝံ့ပါတယ်ဗျာ'

မြင့်။ ။'ဘာလောင်းမလဲ'

ညွန့်။ ။'ခင်ဗျား လောင်းချင်တာလောင်း'

တစ်ယောက်။ ။'ကိုင်း... ဒီလိုလုပ်၊ ဒီကနေ့ည တိုက်တစ်တိုက်တိုက်ကို ကိုတင်မြင့် ဖောက်ဝင် ရမယ်၊ ရှုံးတဲ့လူက အစုရှိတဲ့ ကျုပ်တို့လူငါးယောက် ကို ကွန်တီနင်တယ်ဟိုတယ်မှာ ညစာ ထမင်းကျွေး ရမယ်'

မြင့်။ ။'စိန်လိုက်ဗျာ'

ညွန့်။ ။'ခင်ဗျား ရှုံးသွားမယ်ဗျ၊ မလုပ်နဲ့'

တစ်ယောက်။ ။'ခင်ဗျားအပူ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူရှုံးလျှင် သူက ကျွေးလိမ့်မပေါ့၊ ခင်ဗျားက မလောင်းရဲ ဘူး လား'

ညွန့်။ ။'စိန်ပါတယ်ဗျာ၊ လောင်းလိုက်ပါ'

၎င်းနောက် သူငယ်ချင်းများသည် အခြား စကားများကို ပြောဆိုကြပြီးနောက် ခွဲခါနီး၌ မောင်

တင်မြင့်အား လောင်းထားသည့်အကြောင်းကို သတိ ပေးကြရာတွင်.....

တစ်ယောက်။ ။'ခင်ဗျား ဖောက်ကြောင်း သက်သေခံ ဘယ်လိုပြမလဲ'

မြင့်။ ။'ကျုပ်ဖောက်တဲ့ တိုက်တံခါးမှာ အတွင်းက ကျုပ်နာမည် **T.M** လို့ အတိုကောက် ရေးထားခဲ့မယ်ဗျာ'

ညွန့်။ ။'ကြိုက်ပြီ... စိန်လိုက်'

၎င်းနောက် သူငယ်ချင်းများသည် ပျော်ပွဲရုံမှ ထွက်လာကြ၍ လူစုခွဲသွားကြလေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၂]

မောင်တင်မြင့်သည် မန္တလေးသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်၍ ပြန်လာသောအခါ၌ အားလပ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ရေကြောင်းခရီးဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး ပြန်လာခဲ့ရာ ဒုတိယတန်းဖြင့် စာပို့သင်္ဘော စီးနင်းလာခဲ့၏။ ယင်းသို့လာခဲ့စဉ် ပထမတန်း၌ လိုက်ပါလာသော အသက် ၂၀ အရွယ်ခန့်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ်၌ မျက်စိကျခဲ့လေရကား၊ ၎င်းနှင့် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ရန် နည်းလမ်းရှာခဲ့ပါသော်လည်း ပထမတန်းနှင့် ဒုတိယတန်း ဖြစ်နေသောကြောင့် ချက်ကောင်းရှာ၍ မတွေ့နိုင်အောင် ရှိနေခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်္ဘောစာရေးအား ပထမတန်းတွင် လစ်လပ်သောအခန်း ရှိပါသေးသလောဟု မေးမြန်းရာ ထိုအပတ်တွင် အလွန်

လူကျပ်၍ ပထမတန်း၌ ဥရောပတိုက်သား ခရီးသည်များ ပြည့်နှက်အောင် ပါလာလေရကား၊ ထိုအကြံကိုလည်း လက်လျှော့လိုက်ရ၏။

၎င်းမိန်းကလေး၏ အစောင့်အရှောက်ဟူသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်သည် တတိယတန်း၌ ပါလာသည်ကို တွေ့မြင်ရပြန်သဖြင့် ၎င်းနှင့် အသိအကျွမ်းဖွဲ့ရန် ကြိုးစားပါသော်လည်း မိန်းမကြီးသည် မသင်္ကာဟန် လက္ခဏာ ရှိသဖြင့် မောင်တင်မြင့်အား အဖက်မလုပ်ဘဲ ရှိပြန်လေရကား၊ ထိုအကြံသည် လည်း အထမမြောက်ချေ။ လမ်း၌ ဆိပ်ကမ်းများတွင် ဆိုက်ကပ်သောအခါ မိန်းကလေးသည် ကမ်းသို့ ဆင်း၍ မြို့တွင်းသို့ ကားနှင့် လည်ပတ်ရာတွင် မောင်တင်မြင့်နှင့် မကြာခဏ မျက်လုံးချင်းဆုံမိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုထက် နီးကပ်သော အခြေအနေသို့ မရောက်နိုင်ခဲ့ချေ၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၌ အရာရှိနှင့်တူသော လူကြီးတစ်ယောက်သည် သင်္ဘောဆိပ်မှ လာရောက် ကြိုဆို၍ မိန်းကလေးအား ကားနှင့် တင်ခေါ်သွားလေရာ ထိုအခါမှစ၍ သူငယ်မသည် မောင်တင်မြင့်၏ မျက်မှောက်မှ လုံးလုံး ကွယ်ပျောက် သွားလေ၏။

ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာစိတ်သည် [illegible] သက်ရောဂါနှင့် တူသည်ဟု အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ ပြော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တတ်ကြ၏။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ဝက်သက်ရောဂါသည် ငယ်ရွယ် နုနယ်စဉ်အခါက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင် အရေးမကြီးလှသော်လည်း ကြီးပြင်းလာသည့်အခါမှ စွဲကပ်ခဲ့သော် အလွန်တရာ ပြင်းထန်တတ်လေရာ မေတ္တာစိတ်မှာလည်း ထိုနည်းအတူပင်ဖြစ်၏။ မောင်တင်မြင့်မှာ အကယ် အဟုတ် အဟုတ်ချစ်ကြိုက်သူနှင့် မတွေ့ခဲ့သဖြင့် အသက် ၃၁ တိုင်အောင် လူပျိုကြီးလုပ်၍ နေခဲ့ရာ ထိုသူငယ်မကို မြင်ရသောအခါ၌ကား လွန်မင်းစွာ ပြင်းထန်လှသော မေတ္တာဓာတ်၏ မွှေနှောက် ချောက်ချားခြင်း ကြောင့် သူငယ်မကလေး ကွယ်ပျောက်၍ သွားလျှင်ပင် ကယောင်ချောက်ချားနှင့် ကျန်ရစ်နေခဲ့လေ၏။ ယင်းသို့ တစ်ဘိန်းလိမ့် ချစ်ကြိုက်ပါသော်လည်း ထိုသူငယ်မသည် မည်သူသမီးဖြစ်၍ မည်သည့်အရပ်၌ နေထိုင်သည်ကိုမျှ မသိလိုက်ရသည် ဖြစ်သောကြောင့် ကမ်းမမြင်သော သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ ကျရောက်နေသောသူ၏အလား မျှော်လင့်ခြင်း အလျှင်းကင်းလျက် ရှိနေခဲ့လေ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် ဘရုကင်းလမ်း(ဘိုကလေးဈေးလမ်း)၌ ရှိသော မိမိ၏တိုက်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အိပ်ရာသို့ မဝင်သေးဘဲ ဧည့်ခန်းရှိ ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ထိုင်ကာ ဆေးပြင်းလိပ်ကို

ဖွာလျက်၊ ထိုည၌လောင်းထားခဲ့သော ကိစ္စကို သတိမရဘဲ သင်္ဘောပေါ်၌ မြင်ခဲ့ရသော သူငယ်မ၏ မျက်နှာကလေးသည် မိမိ၏မျက်နှာအနီး၌ ဝဲကာ ဝဲကာနေပြီးနောက် ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ပင် အိပ်ပျော်၍ သွားလေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၃]

ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟန်သည် ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသော မိဘများမှ ဆင်းသက် ပေါက်ဖွားခဲ့၍ ခုနစ်တန်း မျှသော ပညာကို အနိုင်နိုင် သင်ကြားပြီးနောက် ဆပ်ကျောင်းသို့ တက်ခဲ့ရသူဖြစ်ရာ ကုတ်ကုတ်ပတ် ပတ်နှင့် အနွံအနာခံ၍ အမှုထမ်းရွက်ခဲ့သည့်ပြင် အကပ်အရပ်လည်း ကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေ ရကား၊ ပင်စင်ယူရမည့် အသက်တမ်းသို့ ရောက် သောအခါ၌ ရာဇဝတ်ဝန်ကြီးဘဝသို့တိုင် ရောက် ခဲ့လေပြီ။

အချို့သော ပုလိပ်အရာရှိကြီးများသည် လက် အောက်ငယ်သားများကို အဆင့်အတန်း တိုးမြှင့် ပေးရာ၌ လာဘ်ယူလေ့ရှိကြလေရာ ဆပ်အင်စပိတ် တော်အဖြစ်မှ အင်စပိတ်တော် ဖြစ်လိုသောအခါတွင် ငွေ ၁၀၀၀ ကျပ်မျှလည်းကောင်း၊ ရာဇဝတ်ဝန်

ကလေး ဖြစ်လိုသောအခါ၌ ငွေ ၅၀၀၀ ကျပ်မျှ လည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးဖြစ်လိုသောအခါ၌ ၁၀၀၀၀ ကျပ်မျှလည်းကောင်း လက်သိပ်ထိုး ပေးခဲ့ရလေ သည်။

ဦးသိန်းဟန်မှာ ကြီးပွားလိုသောစိတ် အထူး အားကြီးသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား၊ အခွင့်အရေး ပေါ်လာသောအခါ၌ ဆော်ိုးနိုင်စေရန် ကုတ်ကုတ် ပတ်ပတ်နှင့် စုဆောင်း၍ လောဘကြီးသော အထက် အရာရှိကြီးများ ပေါ်လာသည့်အခါတိုင်း ဦးသိန်း ဟန်မှာ ကော်ပေါက်တွေ့၍ မိမိထက် ဝါရင့်သော အခြားအရာရှိများကိုပင် တစ်ဆင့်မှ တစ်ဆင့် ကျော် တက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဦးသိန်းဟန်၏ တွက်ကိန်းမှာ ရာဇဝတ်ဝန် ကလေးဖြစ်ရန်အတွက် ငွေ ၅၀၀၀ ကျပ် ပေးရခြင်း မှာ များပြားလှသည် မဟုတ်။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ရာဇဝတ်ဝန်ကလေးဖြစ်သူ တစ်ယောက်သည် ဤမျှ လောက်ငွေကို လခဖြင့် စုဆောင်းရန် ခဲယဉ်းသည် မှန်သော်လည်း ချက်ကောင်း တွေ့သောအခါ၌ တစ် ချက် နှစ်ချက်မျှနှင့် ပြန်ရနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်လေ သည်။ ဦးသိန်းဟန်သည် လာဘ်ယူခြင်း၌ အလွန်ရဲရင့် သည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် ပါးနပ်သူတစ်ယောက်ဖြစ် သည်အတိုင်း မိမိတစ်ကိုယ်တည်း မသိမ်းယူဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်သို့ လက်ဆောင်ပို့ခဲ့သည်သာလျှင် ဖြစ်သောကြောင့် ပင်စင်ယူရန် သက်တမ်းစေ့သောအခါတွင် နာမည်လည်း ကောင်း၏။ ပစ္စည်းလည်း မြောက်မြားစွာ စုမိ၏။ ဝန်ကြီးလည်း ဖြစ်သေး၏။

ဦးသိန်းဟန်သည် ခင်မြကြီးခေါ် သမီးတစ်ယောက် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် မယားသေဆုံးခဲ့သော်လည်း ထပ်မံ၍ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မိမိ၏ အလုပ်ကိုသာလျှင် မယားအမှတ်နှင့် ချစ်ခင်ကြိုးပမ်းစွာ ထမ်းရွက်ခဲ့လေသည်။ ထိုသူသည် ကြေးငွေကိုလည်း စုံမက်သူဖြစ်၍ သုံးစွဲခြင်းအရာ၌ ချွေတာခြင်း ရှိသော်လည်း သမီး ခင်မြကြီးအတွက်ကိုမူ အဘယ်အခါမျှ ကြေးငွေနှင့် ပတ်သက်၍ တွန့်တိုခြင်း မရှိသဖြင့် တစ်ယောက်တည်းသောသမီး ခင်မြကြီးကို ဗိုလ်မကလေးများနှင့်အတူ ကွန်ဗင့်ကျောင်း၌ ပညာသင်စေလျက် မိမိ၏တစ်သက်တွင် ၎င်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း ထိုသမီးလေးတစ်ယောက် လင်ကောင်းရစေမှုပင် ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ရေးသား ဖော်ပြလျက်ရှိသော အချိန်အခါ၌ ဦးသိန်းဟန်မှာ ပင်စင်ယူရန် နှစ်နှစ်မျှ လိုတော့သည်ဖြစ်ရာ ခင်မြကြီးမှာလည်း ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသောအမျိုးသမီး အပျိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ဦးသိန်းဟန်သည် မိမိကိုယ်

တိုင် လာဘ်ယူခြင်း စသော မရိုးသားသည့် အပြုအမူတို့ကို ပြုမူခဲ့သည် မှန်သော်လည်း သမီး ခင်မြကြီး၏ ရိုးဖြောင့် မြင့်မြတ်သောသဘောကို သိသည်ဖြစ်၍ ထိုသို့သော အပြုအမူကို အထက်အရာရှိကြီးများ ထက်ပင် ထိုသမီး မသိစေရအောင် လျှို့ဝှက်ခဲ့လေ၏။

ဦးသိန်းဟန်၏ အကြံအစည်မှာ အမှုထမ်း နှစ်မစေ့မီအတွင်း တတ်နိုင်သမျှ ဥစ္စာပစ္စည်း စုဆောင်း၍ ပင်စင်ယူသောအခါ၌ မိမိ၏သမီး အိမ်ထောင် မပြုသေးသည် ဖြစ်ပါလျှင် မိမိမွေးဖွားရာ ဇာတိဖြစ်သော ရွှေဘိုမြို့သို့ ပြန်၍ လူရတတ်ကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ခမ်းနားစွာ နေထိုင်ရန် ဖြစ်လေသည်။

သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ကုက္ကိုင်းလမ်းရှိ အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်၌ နေထိုင်လျက်ရှိကြရာ ထိုည၌ သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်လျက် သမီးဖြစ်သူက ရွှေဘိုမြို့၌ရှိသော မိမိ၏အဒေါ်များနှင့် တွေ့ခဲ့ရပုံ အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောင်းပြောဆိုလျက် ရှိလေ၏။ သမီးဖြစ်သူသည် အသက် ၂၀ ပင် ပြည့်ခဲ့သော်လည်း ဖခင်၏ နှုတ်ခမ်းမွေးကို ရုံဖန်ဆွဲခြင်း၊ ရင်ခွင်ပေါ်၌ ထိုင်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုတတ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုသားအဖနှစ်ယောက်တို့မှာ တစ်ယောက်အား တစ်ယောက် အထူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြင်နာ၍ ချစ်ကျွမ်းတဝင် နေထိုင်ကြတတ်ကြကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

၁၁ နာရီ ထိုးလတ်သော်၊ ဦးသိန်းဟန်သည် ခရီးပန်းလာခဲ့သော သမီး ခင်မြကြီးကို အိပ်ရာသို့ ဝင်စေရန် တိုက်တွန်းပြီးနောက် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ထိုင်ကာ ဆေးပြင်းလိပ်ကို ဖွာရင်း ဘဏ်တိုက်၌ သွင်းထားသော မိမိ၏ ငွေများကို မှတ်တမ်းစာအုပ်၌ လှန်လှောကာ တွက်ချက် ကြည့်ရှုနေလေ၏။

***

အခန်း [၄]

မောင်တင်မြင့်သည် ၎င်း၏ တိုက်ခန်းအတွင်း၌ ဧည့်ခန်းရှိ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်လျက်ရှိရာ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် အခန်းတွင်း၌ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်နေသည့် ခြေသံများကို ကြားသည်နှင့် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလေ၏။ သို့ရာတွင် မည်သူ မည်ဝါဖြစ်မည်ဟု မသိသေးသည်နှင့် အိပ်ရာမှ မထသေးဘဲ တိတ်တဆိတ် ကြည့်လျက်ရှိစဉ် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်ကို လက်ခနဲ မြင်လိုက်ရသည်နှင့် မည်သူပင်ဖြစ်စေ ရိုးဖြောင့်သော အကြံအစည်နှင့် လာသူမဟုတ်ဟု အယူရှိ၏။ မီးရောင်သည် မောင်တင်မြင့် လှဲနေသော ကုလားထိုင်မှတစ်ပါး အခန်းတစ်ခန်းလုံးကို အနှံ့အပြား ထိုးလျက်ရှိရာ မောင်တင်မြင့်လည်း အိပ်လျက်ပင် နေသေး၏။ မီးရောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် တဖြည်းဖြည်း နီးလာ၍ မောင်တင်မြင့်၏ ကုလားထိုင်နှင့် သုံးပေကွာသော နေရာသို့ ရောက်လာသောအခါမှ မောင်တင်မြင့်သည် ကုလားထိုင်မှ ဖြုန်းခနဲထ၍ ထိုသူ၏ ခြေနှစ်ချောင်းရှိရာသို့ ဒိုင်ဗင်ထိုးဝင်လိုက်ရာ ထိုသူသည် ပက်လက်လန်၍ လဲသွားလေ၏။ ထို့နောက် မောင်တင်မြင့်သည် ဖျတ်လတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်အလျောက် လဲနေသောသူကို လျင်မြန်စွာ ခွစီးပြီးမှ ၎င်း၏ လက်မှ လွတ်ကျသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် မျက်နှာကို ထိုးကြည့်ရာတွင် မိမိ မသိသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။ ၎င်းနောက်မှ မောင်တင်မြင့်သည် ထိုသူ၏ လက်ကို ကိုင်ဆွဲကာ ဓာတ်မီးခလုတ် ရှိရာသို့ ခေါ်သွား၍ ဓာတ်မီးကို ဖွင့်လိုက်လေ၏။

ထိုသူသည်ကား အရပ်ပုပု၊ ဆံပင်ကောက်ကောက်နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ မီးလင်း၍ လာသောအခါ၌ မောင်တင်မြင့်အား သွားဖြဲကာ ကြည့်၍ နေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် ဤဖြစ်မျိုး၌ သွားဖြဲကာ ရယ်နိုင်သော လူတစ်ယောက်ကို စိတ်ထဲ၌ ချီးမွမ်းမိသဖြင့် ကရုဏာပင်ဖြစ်ပြီးလျှင် အကြံတစ်ခုလည်း ရသည်နှင့် နီးနှော မေးမြန်း၏။

'မင်း ဘယ်သူလဲ'

'ဘချောပါတဲ့ ခင်ဗျာ'

'ငါ့အိမ်မှာ ခိုးဖို့လာတယ် ဟုတ်စ...'

'မှန်ပါတယ်၊ စားစရာမရှိလို့'

'တော်ပြီ ငါသိတယ်၊ သို့သော် ငါ့ကို ကူညီရင် မင်းကို ပုလိပ်လက် မအပ်ဘူး၊ ကူညီမလား'

'မြို့တော်ဝန်ကို သတ်ဖို့ ဆိုရင်တောင် ကူညီပါမယ်'

'ကောင်းပြီ ငါကိုယ်တိုင် ဒီကနေ့ည အိမ်ဖောက်ဖို့ ကြံစည်နေတုန်း မင်းရောက်လာတာ အခန့်သင့်တယ်'

'ဆရာလည်း ဒီအလုပ်ထဲကလား'

'ဒါပေါ့ကွဲ့၊ ကိုင်း.... မင်းဘာလုပ်ချင်သလဲ ပြောစမ်း'

'ထမင်းတစ်နပ် စားပါရစေ ဆရာ'

'ထမင်းတော့ မရှိဘူးကွဲ့၊ ဘီစကွတ်နဲ့ ငါးသေတ္တာတော့ ရှိတယ်'

'ဘာမဆို စားနိုင်ပါတယ် ဆရာ'

သူခိုး ဘချောသည် ဘီစကွတ်မုန့်နှင့် ငါးသေတ္တာကို [illegible]ရက်စွာ စားသောက်လျက်ရှိစဉ် မောင်တင်မြင့်သည် ၎င်း၏အမူအရာကို ကြည့်ရင်း ဆေးလိပ်သောက်ကာ အကြံထုတ်လျက် ရှိလေ၏။

ထို့နောက် မောင်တင်မြင့်နှင့် ဘချောတို့သည် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၍ ...

'ဘယ်ကိုလဲ ဆရာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အိမ်ဖောက်ရတာ မြို့ထဲမှာ လူရှုပ်တယ်၊ ဘယ်ဘက် လူရှင်းသလဲ'

'ကုက္ကိုင်းဘက် သွားပါလား' ဆရာ'

'အေး... ကောင်းတယ်'

ဒါလဟိုဇီလမ်း(မဟာဗန္ဓုလလမ်း)သို့ ရောက်သောအခါ တက္ကစီတစ်စင်းနှင့် အဆင်သင့် တွေ့သည်နှင့် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်သည် ကားပေါ်သို့ တက်၍ ကုက္ကိုင်းဘက်သို့ မောင်းရန် စေလွှတ်လိုက်လေ၏။

ဗဟန်းဘက်သို့ ရောက်သောအခါ မောင်တင်မြင့်သည် တက္ကစီကို ရပ်စေ၍ အခပေးပြီးနောက် ကုက္ကိုင်းဘက်သို့ နှစ်ယောက်သား ခြေကျင်လျှောက်ကြလေ၏။ ဝင်းကြီးအတွင်း ဆေးဖြူသုတ်ထားသော အိမ်တစ်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ...

'တော်ပြီ ဟေ့၊ ဝေးဝေး မသွားကြစို့နဲ့၊ ဒီအိမ် တော်ပြီ'

'ကောင်းပြီ ဆရာ'

ထိုအရပ်၌ကား ၃ နာရီကျော် ၎င်းအချိန်၌ လူသွားလူလာ အလွှင်းကင်းလေရာ အိမ်ကြီးများအတွင်း၌ လူများသည် ဆိတ်ငြိမ်စွာ အိပ်ပျော်လျက် ရှိနေကြလေ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ဝင်းထရံကို ကျော်ဝင်ကြပြီးနောက် ကျောက်စရစ်ခင်းထား

သော လမ်းကလေးတစ်လျှောက် သတိနှင့် လျှောက်လာကြပြီးလျှင် အိမ်ရှေ့တံခါးသို့ ချဉ်းကပ်ကြလေ၏။ ၎င်းနောက် မောင်တင်မြင့်၏ အမိန့်အရ ဘချောသည် မိမိ၏အိတ်မှ စက္ကူတစ်ရွက်နှင့် ဖန်ဘူးငယ်တစ်ခုကို ထုတ်လေ၏။

'ဘာလဲဟေ ... မင်းဟာ'

'ကော်ဘူး ဆရာ'

'အေး...ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့နည်းမျိုးကတယ် ရှေးကျတာကိုးကွဲ့၊ သို့သော် မရှိရင်လည်း သုံးရပါရဲ့လေ'

'ဆရာတို့ကတော့ ဘယ်လိုဟာ သုံးသလဲ'

'ရှိပါစေကွယ် လုပ်သာ လုပ်ပါ၊ နောက်တော့ ငါ သင်ပေးပါ့မယ်'

ဘချောသည် ဖန်ဘူးမှ ကော်ရည်ကို စက္ကူရွက်ပေါ်သို့ လောင်းထည့်ပြီးနောက် စက္ကူရွက်ကို မှန်ပြတင်း၌ ကပ်လေ၏။ ထို့နောက် မှန်ကို စက္ကူပေါ်မှ တစ်ချက်မျှ ခတ်ဆတ်ဆတ် ခေါက်လိုက်ရာ အသံကျယ်စွာ မမြည်ဘဲ မှန်ကွဲသွားလေ၏။ ထို့နောက် ဘချောသည် မှန်ကွဲပေါက် မှ လက်နှိုက်၍ ပြတင်းတံခါး ကလန့်ကို ဖွင့်လေ၏။

'ငါ့လူ တော်သားပဲဟေ့'

'ဆရာ ချီးမွမ်းရင် တော်ပြီ ဆရာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တံခါးပွင့်လာသောအခါ ဘချောလည်း ရှေ့မှ ဝင်သွားရာ မောင်တင်မြင့်လည်း နောက်မှ ဝင်၍ လိုက်လေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ဓာတ်မီးခလုတ်ရှိရာကို ရှာပြီးနောက် မီးဖွင့်လိုက်သောအခါတွင် သပ်ရပ် ခမ်းနားစွာ ပြင်ဆင်ထားသော ဧည့်ခန်းကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ ၎င်းနောက် မောင်တင်မြင့်သည် မောင်းချခားကို ဖွင့်လျက် တံခါး၏နောက်၌ မိမိ၏အမည် အတိုကောက် **T.M** ဟူသော စာလုံးများကို ထွင်းတော့မည်ပြုဆဲတွင် ခွေးဟောင်သံများ ကြားပြီးနောက် လျင်မြန်စွာ ဆင်းလာသော ခြေသံများကို ကြားရလေ၏။ ဘချောလည်း ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ပြတင်းပေါက်ရှိရာသို့ ပြေးမည်အပြုတွင် အလျင်လိုအားကြီးသဖြင့် လက်လက်ပြောင်အောင် တိုက်ထားသောကြမ်းပေါ်၌ ဒုန်းခနဲ ချော်၍ လဲလေ၏။ ယင်းသို့အလဲတွင် နောက်စေ့သည် မာသောကြမ်းပြင်နှင့် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်မိသဖြင့် ဘချောမှာ မူးမူးဝေဝေနှင့် ထရန် ကြိုးစားလေ၏။ သို့ပါသော်လည်း အမူးမပြေဘဲ ရှိနေသော ဘချောသည် တစ်ဖန် ထပ်၍ လဲပြန်ရာ ခြေသံများသည် နီးသည်ထက် နီးကပ်၍ လာလေ၏။ ထိုအတောအတွင်း မောင်တင်မြင့်သည် တစ်ကိုယ်တည်း လက်လွတ်ထွက်ပြေးလိုက ထွက်ပြေးနိုင်သည် မှန်သော်လည်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်

တစ်ယောက်ကို ပစ်ထားခဲ့ခြင်းမှာ မောင်တင်မြင့်၏ ဝါသနာ မဟုတ်သဖြင့် ဘချောအား တွဲခေါ်လျက်ရှိ၏။ သို့ပါသော်လည်း နောက်ကျခဲ့လေပြီ။ ခြေသံသည် ဧည့်ခန်းတံခါးဝသို့ ရောက်လာပြီးနောက် လူတစ်ယောက်သည် ခြောက်လုံးပြူး သေနတ်ကို ကိုင်လျက် ဝင်လာလေ၏။ ၎င်း၏ နောက်မှလည်း ဘူတယ်ရီယာခေါ် ဘွတ်ခွေးကြီးတစ်ကောင်လည်း ပါလာသေး၏။

အိမ်ရှင်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ချိန်လျက် လက်မြှောက်လိုက် ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ဘွတ်ခွေးကြီးကလည်း သခင်၏စကားကို အဓိပ္ပာယ်လေးနက်စေအောင်ပြုမည့် လက္ခဏာနှင့် သွားဖြဲကာ ဟိန်းလေရကား၊ မောင်တင်မြင့်နှင့်ဘချောတို့သည် သွက်သွက်လက်လက် မြှောက်ကြလေ၏။

ဘချောသည်လည်း အိမ်ရှင်၏ မျက်နှာကို ကြည့်လျက် ...

'အလိုလေးဗျ၊ ဝန်ကြီးပါကလား' ဟု ပြောလိုက်ရာ ရာဇဝတ်ဝန်ကြီး ဦးသိန်းဟန်သည် ဘချောဘက်သို့ ရုတ်တရက်လှည့်၍ 'ခွေးမသား၊ ငါ့အိမ်မှန်းနင်တို့ မသိဘူးလား' ဟု ငေါက်၍ မေး၏။

ချော။ ။ 'မသိပါဘူး ဘုရား၊ သိလျှင် ကျွန်တော်မျိုး မကြံစည်ဝံ့ပါ ဘုရား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာန်။ ။'မင်း ဘယ်သူလဲ'

ချော။ ။'ကျွန်တော်မျိုး ဘချောပါ ဘုရား'

ဟာန်။ ။'မင်းကကော'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်က...'

ချော။ ။'သူက ကျွန်တော်မျိုး ဆရာ၊ လူကုံတန် သူခိုးကြီးပါ ဘုရား'

ဟာန်။ ။'ဟော...'

ချော။ ။'အိမ်ဖောက်တဲ့ အလုပ်မှာ နံပါတ်ဝမ်း ဆရာကြီးပါ ဘုရား'

ထိုအခါ မောင်တင်မြင့်က ဘချောသည် လျှာမသွက်တန်သည့်နေရာ၌ လျှာသွက်လျက် ရှိချေပြီဟု စိတ်ထဲက ကျိန်ဆဲလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟာန်သည် မောင်တင်မြင့် တွေးထင်သည့်အတိုင်း စိတ်ဆိုးသော အမူအရာမပြဘဲ မျက်နှာထားတစ်မျိုး ပြောင်းလျက် 'ကောင်းပြီ မင်းတို့ သွားကြတော့။ နက်ဖြန်ကျတော့ ငါ့ရုံးကို လာခဲ့ကြ၊ ကြားလား၊ မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ'

မြင့်။ ။'မောင်တင်မြင့်ပါတဲ့ ခင်ဗျာ'

ဟာန်။ ။'မောင်တင်မြင့်တဲ့လား၊ ကောင်းပြီ နက်ဖြန်တော့ ငါ့ရုံးခန်းထဲကို လာခဲ့ကြ၊ ငါ စကားပြောစရာ ရှိတယ် ကြားလား'

မြင့်။ ။'ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ၊ သို့သော် ကျွန်တော် တစ်ခု ခွင့်တောင်းပါရစေ၊ ဒီအိမ်အတွင်း

မှာ ကျွန်တော့် နာမည်ကို အတိုကောက် ရေးထားခဲ့ပါရစေ ခင်ဗျား၊ ခွင့်ပြုပါ'

ဟာန်။ ။'အလို ဘယ့်နှယ်လူလဲ၊ ဆင်းသွားကြ သွားကြ၊ ကြာကြာနေရင် ငါက ခွေးနဲ့ ရှူးတိုက်လိုက်မိလိမ့်မယ် သွား.... သွား မြန်မြန်သွားကြ'

ထိုစကားကို ကြားလေလျှင် ဘချောသည် နှစ်ခွန်းထပ်၍ ပြောသည်တိုင်အောင် မစောင့်ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ထွက်ပြေးလေရာ မောင်တင်မြင့် တစ်ယောက်တည်း ကျန်နေရစ်လေ၏။

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်တစ်ခု ပြောပါရစေ...' ဟု ပြောဆဲတွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာရာ မောင်တင်မြင့်သည် ထိုမိန်းကလေးကို ချက်ချင်း မှတ်မိ၍ မိန်းကလေးကလည်း မှတ်မိသောမျက်နှာနှင့် တန့်ရပ်ကာ နေလေ၏။

ဟာန်။ ။'သမီးလား ဟေ့'

မြ။ ။'ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ အခန်းထဲက လူသံကြားတာနဲ့ ကျွန်မ ဆင်းလာခဲ့တယ်၊ ဘာဖြစ်ကြတာလဲ ဖေဖေ'

ဟာန်။ ။'ဘာမှမဖြစ်ကြပါဘူး သမီးရယ်၊ ဖေဖေတို့အိမ်ကို သူခိုးဖောက်ပြီး ဝင်တာ၊ ဟောဒီ မောင်ရင်က မြင်လေတော့...'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်။ ။ 'အင်မတန် သူခိုးကြီး ခင်ဗျာ၊ အသားက မည်းမည်း အရပ်ကြီးကလည်း မြင့်ပါ ဘိသနဲ့ ကျွန်တော့်မြင်တော့ ထွက်ပြေးရော ခင်ဗျာ'

ဟန်။ ။ 'ကိုင်း....ကိုင်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သွားပေတော့ ...သွားပေတော့'

မြင့်။ ။(ခင်မြကြီးဘက်သို့ လှည့်လျက်) – 'မန္တလေး သွားလည်ရတာ ပျော်ပါစ ခင်ဗျာ'

ဟန်။ ။ 'မောင်က ကျုပ်သမီးကို သိသလား'

မြင့်။ ။ 'မန္တလေးက အပြန် စာပို့သင်္ဘော ပေါ်မှာ မြင်ဖူးပါတယ်'

မြ။ ။ 'ကျွန်မလည်း ရှင့်ကို မြင်မိပါရဲ့၊ ရှင်က ဒုတိယတန်းက စီးလာတယ် မဟုတ်လား'

မြင့်။ ။ 'မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ...'

ဦးသိန်းဟန်သည် သူခိုးတစ်ယောက်နှင့် မိမိ၏ သမီး စကားပြောခြင်းကို မနှစ်သက်သည်နှင့်၊ 'ကိုင်း ... ကိုင်း ညဉ့်နက်လာပါပြီ ပြန်ပါတော့ မောင်၊ ပြန်ပါတော့'

မြင့်။ ။ 'ကောင်းလှပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ပြန်ပါဦး မယ်' ဟု ပြောပြီးနောက် ခင်မြကြီး၏မျက်နှာကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီးလျှင် ပြတင်းပေါက်မှ ကျော်ထွက် သွားလေ၏။

ဦးသိန်းဟန်မှာ သူခိုးများနှင့် ပူးပေါင်း၍ ဝင်ငွေ များအောင် လုပ်တတ်သော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်ရာ

ထိုသူနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးခြင်းထက် ၎င်းတို့ကို ဆိုင်ရာ နေရာတွင် အသုံးပြုခြင်းက မိမိအတွက် ကျေးဇူးများမည်ဟု တွက်ကိန်း ရသည့်အတွက် ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ပြုမူခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ဖတ်ရှုသူ တိုင်း တွေးတောနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိ၏ထုံးစံအတိုင်း သမီး ခင်မြကြီး မသိစေရန်ကိုမူ အစဉ်မပျက် ကြိုးစားခဲ့၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၅]

ပဲခူးမြို့ ရတနာသီရိ ဆန်စက်ပိုင်ရှင် သူဌေး ဦးထွန်းငွေဆိုသူမှာ ငယ်ရွယ်စဉ်က ဆင်းရဲနွမ်းပါးခဲ့ဖူးသော်လည်း ငွေရှာခြင်းအတတ်၌ ကျွမ်းကျင်သည် တစ်ကြောင်း၊ ရှာ၍ ရသောပစ္စည်းများကို လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းတတ်ရုံမျှမက တိုးပွားအောင် ပြုလုပ်တတ်သည် တစ်ကြောင်းကြောင့် ပွဲလုလင်ဘဝမှသည် စက်ပိုင်ကြီးတစ်ဦး၏ အခြေအနေသို့တိုင် ရောက်လာခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်လေရာ ပထမ မယားကြီး သေဆုံးပြီးသည်နောက် ဦးထွန်းငွေသည် နောက်တစ်ကြိမ် အိမ်ထောင်ပြုသောအခါတွင် ပစ္စည်းရှိသော မိန်းမထက် ဂုဏ်ရှိသောမိန်းမကိုသာလျှင် ရှာ၍ ယူအံ့ဟု ရည်ရွယ်ချက်ထားခဲ့သည်အတိုင်း တစ်နေ့သ၌ အရေးပိုင် ဦးလှဘော်၏နှမ အပျိုကြီး မခင်ကျော့နှင့်

စေ့စပ် ထိမ်းမြားခဲ့သဖြင့် မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက် ထမြောက် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဦးထွန်းငွေမှာ ဥစ္စာကြွယ်ဝ ချမ်းသာသည် မှန်သော်လည်း ညံ့ဖျင်းသော အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်ခဲ့သည် ဖြစ်သောကြောင့် အကယ် အမျိုးကြီးမြတ်သော လူကြီးလူကောင်းများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာတွင် လူတန်းမစေ့အောင် ဖြစ်နေတတ်လေသည်။ ဒေါ်ခင်ကျော့မှာမူ အရေးပိုင်တစ်ဦး၏ နှမတစ်ယောက်ဖြစ်ရကား လူကုံထံများနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာတွင် လင်ယောက်ျားသာ သွန်သင်ခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ လင်နှင့်မယားပင် ဖြစ်သော်လည်း ဆရာနှင့် တပည့်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့ပြီးလျှင် ခင်ပွန်းသည် အပေါ်၌ ဩဇာစူးလျက် ရှိခဲ့၏။

စက်သူဌေးကတော် ဒေါ်ခင်ကျော့မှာ အင်္ဂလိပ်ကျောင်းထွက်တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် ဘိုဆန်သော မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား၊ မိမိတို့၏ ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်း၌ ပျော်ပွဲသဘင် ဆင်ယင် ကျင်းပသောအခါတွင် ရပ်ဝေးနေ မိတ်ဆွေများအား လေးငါးရက်တန်သည်ပင် ဖိတ်ပြီးလျှင် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်စားသောက်စေခဲ့၏။ ယင်းသို့ဖြစ်ရာ ရန်ကုန်၊ အင်းစိန်၊ ညောင်လေးပင် အစရှိ သော မြို့ကြီးများမှ အားလပ်သော အရာရှိများနှင့် ၎င်းတို့၏ကတော်များသည်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်း၊ စက်ပိုင်ရှင်များသည် လည်းကောင်း၊ ဦးထွန်းငွေတို့၏ ဥယျာဉ်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်လာကြ၍ အငြိမ့်ပွဲသဘင်များဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာ တည်းခိုနေထိုင် စားသောက်ကာ ရှိနေကြလေ၏။

စက်သူဌေးကတော် ဒေါ်ခင်ကျော့၏ မောင်ဖြစ်သူ အရေးပိုင် ဦးလှဘော်မှာ ဤအခါ၌ သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ကျန်ရစ်သော တစ်ယောက်တည်းသော သား မောင်ချစ်ဆွေကို ထိုလင်မယားတို့က သားအမှတ်ဖြင့် မွေးစားထားခဲ့၏။ ဒေါ်ခင်ကျော့တို့၌ သားသမီးတစ်ယောက်မျှ မွေးဖွားခြင်း မရှိသည်နေရာတွင် ဒေါ်ခင်ကျော့သည် တူ မောင်ချစ်ဆွေကို သားအရင်းကဲ့သို့ပင် ချစ်ခင်စွာ မွေးမြူခဲ့လေသည်။

ဦးထွန်းငွေသည် ပစ္စည်းအရာ၌သာန၌ တွန့်တိုခြင်း ရှိတတ်သည်ပြင် လက်ရှိဖြစ်သော ပစ္စည်းများပျောက်ဆုံးမည်ကိုလည်း အထူး စိုးရိမ်တတ်သည်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိတို့၏နေအိမ်၌ ဧည့်သည်များလာရောက် တည်းခိုကြမည်ကို သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဥရောပတိုက်သားတစ်ယောက်က ဖွင့်ထားသော စုံထောက်အဖွဲ့သို့ စုံထောက်တစ်ယောက် စေလွှတ် စောင့်ကြပ်နေထိုင်စေရန်စာဖြင့် ရေးသား မှာထားလိုက်လေ၏။ ထိုစုံထောက်အဖွဲ့မှာ အစိုးရအမှုထမ်းများ မဟုတ်။ ကြေးငွေ

ခိုင်လုံသူများ၏ ကိစ္စများကို အဖိုးအခနှင့် ဆောင်ရွက်ပေးသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဦးထွန်းငွေသည် ဥယျာဉ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ ခြင်း အလုပ်များကို အပိုအလုပ်ဟူ၍ အောက်မေ့သဖြင့် သဘောမတူလှသော်လည်း ဒေါ်ခင်ကျော့၏ ဩဇာကို တော်လှန်ခြင်းငှာ မဝံ့သည် ဖြစ်၍ သဘောတူခဲ့လေရာ စုံထောက်အဖွဲ့သို့ လူတစ်ယောက် စေလွှတ်ရန် စာပေးပြီးသောအခါမှ စိတ်၏သက်သာခြင်း ရခဲ့လေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၆]

တစ်နေ့သော ညနေခင်းအချိန်၌ မောင်တင်မြင့်သည် ဂျင်မခါနာကာလပ်အနီးရှိ မင်းတိုးမင်းရှင်းဟိုတယ်၌ ကိတ်မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်များကို သောက်စားလျက် ရှိစဉ် အခြားသော စားပွဲများ၌လည်း ဥရောပတိုက်သား အရာရှိကြီးများ၊ သူဌေးကိုယ်စားလှယ်ကြီးများသည် ရေခဲမုန့်၊ ကိတ်မုန့် အစရှိသည် စားဖွယ်များကို စားသောက်ကာ ရှိနေကြလေ၏။ ထိုဟိုတယ်သည်ကား ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းရှိ အမျိုးသားပျော်ပွဲရုံထက် လက်ဖက်ရည်၊ မုန့် စသည်တို့၌ အဖိုးများသလောက် သာလွန်လှသည် မဟုတ်သော်လည်း အလွန့်အလွန် လူသန့်လှသည် ဖြစ်သောကြောင့် ပိုက်ဆံကြွယ်ဝသော မောင်တင်မြင့်ကဲ့သို့ လူများအတွက်မှာမူ တစ်နည်းအားဖြင့် အပျင်းပြေဖွယ်ရာ တစ်ခု ဖြစ်ပေ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် လက်ဖက်ရည်သောက်လျက် ရှိစဉ် မိမိနှင့် တစ်စားပွဲခြားသော စားပွဲ၌ အသက် ၂၀ ကျော်အရွယ် မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၊ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်တို့သည် ရေခဲမုန့်နှင့် ကိတ်မုန့်များ စားလျက် ရှိကြ၏။ မိန်းမပျိုကလေးမှာ အတော်ပင် ရုပ်ရည်ချောမော၍ မိန်းမကြီးနှင့် သားအမိတော်ဟန် လက္ခဏာ ရှိပေရာ၊ ယောကျ်ားကလေးမှာလည်း မိန်းမအပျိုကလေးကို ပိုး၍နေတုန်း ရှိပေ၏။ ထိုသုံးဦးလုံးတို့မှာ အလွန်တရာ လူရည်သန့်လှသောကြောင့် အထက်တန်းစားမြန်မာလူမျိုးများ ဖြစ်ရမည်ဟု မောင်တင်မြင့်က တွေးထင်လျက် ထိုသုံးဦးတို့အား အတန်ငယ် ဂရုစိုက်၍ ကြည့်မိလေ၏။

ယောကျ်ားကလေးသည် စားစရာများကို အလျှံပယ် မှာယူကာ စားသောက်ရင်း ရယ်ကာမောကာ၊ စကားပြောကာဖြင့် ရွှင်ပျသော အမူအရာရှိလေရာ သားအမိနှစ်ယောက်တို့ကမူ စကားများစွာ မပြောဘဲ ထိုသူငယ်ပြောသော စကားများကိုသာ နားထောင်လျက် ရယ်ခွင့်သင့်သောအခါတွင် ပြုံးကြလေ၏။

စားသောက်၍ ပြီးကြသဖြင့် ဘွိုင်ကုလားသည် သင့်ကျသောငွေကို ဘီလ်စာရင်းပြုလုပ်၍ ယူလာသောအခါတွင် ထိုသူငယ်သည် အင်္ကျီအိတ်ကို နှိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်း မျက်နှာသေွးဆုတ်သွားသကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားသည်ကို မောင်တင်မြင့်က မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုအခါ မောင်တင်မြင့်သည် စာတစ်ရွက်ပေါ်၌ 'ကူညီခွင့်ရှိက ကူညီပါရစေ' ဟု လျင်မြန်စွာ ရေးသားပြီးလျှင် ဘွိုင်ကုလားတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ထိုသူငယ်ထံ သွားရောက်ပေးစေ၏။ ထိုသူငယ်လည်း စာကို ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက် ဝမ်းမြောက်လှသော အမူအရာနှင့် ပျာယီးပျာယာ ထလာပြီးလျှင် ...

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိတ်ဆွေ၊ သိပ်ပြီး ခွကျနေတာပဲ၊ ပိုက်ဆံအိတ် မေ့နေရစ်လို့ အရှက်ကွဲရတော့မလို ဖြစ်နေတော့တာပဲ' ဟု ပြောရာတွင် မောင်တင်မြင့်သည် ငါးကျပ်တန် စက္ကူတစ်ချပ်ကို ထုတ်လျက် 'လူတစ်ဖက်သားမှာ အကျဉ်းအကျပ်ကျနေတဲ့အခါ ကူညီနိုင်ခွင့်ရခြင်းဟာ ကျုပ်ကုသိုလ်ပါပဲ' ဟု ပြော၍ ပေးလေ၏။ သူငယ်လည်း ငွေစက္ကူကို လှမ်းယူ၍ မောင်တင်မြင့်၏ အမည်နှင့် လိပ်စာကို မေးပြီးလျှင် နက်ဖြန်ပင် လူကိုယ်တိုင် လာပေးပါမည်ဟု ကတိထားပြီးမှ မိမိ၏အဖော်များထံ သွားလေ၏။ ငွေပေးပြီးသော် ထိုသုံးဦးသားတို့သည် စားပွဲမှထကြ၍ တက္ကစီတစ်စီးနှင့် ထွက်သွားကြလေ၏။

မောင်တင်မြင့်လည်း ဟိုတယ်မှ ထွက်လာပြီးနောက် တက္ကစီနှင့် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ရာ အိမ်ပေါက်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါတွင် ဘချောနှင့်တွေ့သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အိမ်တွင်းသို့ ခေါ်သွားလေ၏။ ဘချောမှာ ထိုည၌က မောင်တင်မြင့်နှင့် ခွဲသွားကတည်းမှ စ၍ တစ်ကြိမ်မှ မဆုံစည်းကြဘဲရှိရာ မောင်တင်မြင့်သည် မိမိတို့ ဖောက်ဝင်ခဲ့ကြသော အိမ်ရှင်သားအဖတို့၏အကြောင်းကို ဘချောအားမေးလိုသဖြင့် ဘချောနှင့် အလွန်ပင် တွေ့လို၏။ အကြောင်းကိုဆိုသော် မောင်တင်မြင့်သည် မိမိချစ်ကြိုက်လာခဲ့မိသော မိန်းကလေး၏ နေအိမ်ကို သိရပြီ ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိနေရာမှ အိမ်ရှင်သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုအိမ်ကြီးမှ ပျောက်ခြင်းမလှ တစ်ခါတည်း ပျောက်ကွယ်သွားကြသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းကား ဦးသိန်းဟန်သည် အခွင့် ၁၀ လ ယူ၍ ကလောမြို့၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ ရွှေဘိုမြို့ စသည်များသို့ သွားရောက်လည်ပတ်နေကြခြင်းကြောင့် မောင်တင်မြင့် မတွေ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဘချောသည် ထိုလူကြီးကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း မှတ်မိဟန် ရှိ၍ ၎င်းထံ စုံစမ်းမေးမြန်းအံ့ ဟု မောင်တင်မြင့်က ကြံစည် မိသော်လည်း၊ ဘချောကိုယ်တိုင်မှာ ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်၍ မောင်တင်မြင့်သည် ဘချောကို မြင်သော အခါတွင် အိမ်တွင်းသို့ ခေါ်၍ အကျိုး အကြောင်းကို မေးမြန်းရာ ဘချောမှာ အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ်နှင့် မြို့တကာ ရောက်နေခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၍ သိရာတွင် မောင်တင်မြင့်က အစေခံအဖြစ် နှင့် မိမိ၏နေအိမ်၌ အမှုထမ်းရန် ပြောလေ၏။ ဘချောကလည်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သဘောတူညီ ၍ ထိုနေ့၌ပင် မောင်တင်မြင့်၏ နေအိမ်သို့ ပြောင်း လာခဲ့လေ၏။

နောက်တစ်နေ့၌ မောင်တင်မြင့်သည် ရိုမနီ ဟိုတယ်မှ ဘချော ယူလာခဲ့သော နံနက်စာကို စား လျက်ရှိစဉ် ယမန်နေ့ညနေက မင်းတိုးမင်းရှင်း ဟိုတယ်၌ တွေ့ခဲ့သော သူငယ်သည် တိုက်ပေါ်သို့ တက်လာလေ၏။ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး နောက် ထိုသူငယ်က မိမိမှာ အရေးပိုင် ဦးလှဘော်၏ သားရင်းဖြစ်၍ ပဲခူးမြို့ စက်ပိုင်ကတော် ဒေါ်ခင်ကျော့ မွေးစားသည့်သား မောင်ချစ်ဆွေဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြပြီးလျှင် ပဲခူးသို့ အလည်လိုက်ရန် ခေါ်လေ၏။ ထိုအခါ၌ အဒေါ်၏ ဥယျာဉ်ကြီးတွင် ပွဲသဘင် ကျင်းပလျက် ရှိသဖြင့် အရပ်ရပ်မှ ဧည့်သည်များ လည်း ရှိနေကြသောကြောင့် အပျင်းပြေဖွယ်ရာ ကောင်းကြောင်းနှင့် ပြောပြပြီးလျှင် မောင်ချစ်ဆွေ

သည် မောင်တင်မြင့်အား ယခုမှပင် သိရသော်လည်း ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏အနေဖြင့် စိတ် ရောမာန်ပါ တိုက်တွန်း ခေါ်ငင်လေ၏။ မောင်တင် မြင့်မှာ အားလပ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ပြင် ထိုသူငယ်က တကယ့်သဘောဖြင့် ခေါ်ငင်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိသည်နှင့် လိုက်ပါရန် ကတိထားရာတွင် မောင်ချစ်ဆွေက ၎င်းနေ့ နာရီပြန် နှစ်ချက်ရထားနှင့် သွားကြဖို့ ပြောပြီးလျှင် အစေခံတစ်ယောက်ကို လည်း ခေါ်ငင်နိုင်ကြောင်းနှင့် ပြောကာ ဘူတာရုံ၌ ဆုံကြဖို့ ပြောပြီးမှ ထွက်သွားလေ၏။ ယမန်နေ့က ချေးလိုက်သော ငွေငါးကျပ်အကြောင်းကိုမူ မောင် ချစ်ဆွေက စကားစပ်၍ မပြောချေ။ ငွေမှုကြေးမှု ပတ်သက်၍မူ ၎င်းသူငယ်သည် အလွန်တရာ သတိ မေ့တတ်ကြောင်းနှင့် သူ၏သူငယ်ချင်းများက စွပ်စွဲ လေ့ ရှိကြလေသည်။

ထိုနာရီပြန် ၁ ချက်ခွဲ အချိန်တွင် မောင်တင်မြင့် သည် သင့်လျော်သော အဝတ်အစားများကို သားရေ အိတ်တွင် ထည့်လျက် တပည့်ကျော် ဘချောနှင့် မီးရထားဘူတာရုံသို့ သွားကြသောအခါ မောင်ချစ် ဆွေမှာ ရောက် နေနှင့်လေပြီ။ မောင်ချစ်ဆွေနှင့်အတူ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လည်း ပါလာလေရာ မောင်ချစ် ဆွေသည် ထိုသူကို မောင်တင်မြင့်နှင့် အသိအကျွမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွဲ့ပေးလေ၏။ ထိုသူသည် မောင်တင်မြင့် အရွယ် ခန့်ပင်ရှိ၍ အလွန်တရာ စကားနည်းလေရာ၊ အမည်မှာ မောင်ဘထွန်း ဖြစ်လေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေက မောင်ဘထွန်းမှာလည်း မောင်တင်မြင့်ကဲ့သို့ပင် အဒေါ်၏ ဥယျာဉ်ပွဲသို့ အလည်လိုက်မည့်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြ၍ ဒုတိယတန်း လက်မှတ်များကို ဝယ်ယူကြပြီးလျှင် ရထားပေါ်သို့ တက် ကြလေ၏။

လမ်းခရီး၌ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်တင်မြင့်တို့ကသာလျှင် စကားပြောကြ၍ မောင်ဘထွန်းဆိုသူကမူ အလျှင်း စကားမပြောဘဲ မောင်တင်မြင့်ကို ရံဖန်ရံခါ စိုက်၍ ကြည့်နေတတ်၏။

ပဲခူးဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်ကြသောအခါ မောင်ချစ်ဆွေ၏အဒေါ် စက်ပိုင်ကတော်ကြီးသည် ဘောဘီ အော်စတင်ကားကလေးနှင့် ဘူတာရုံမှ ကြိုလျက်ရှိရာ မိမိ၏တူသည် သူငယ်ချင်း အမြောက်အမြားကို ခေါ်၍လာသည်ကို မြင်သောအခါ ကားကလေးနှင့် မဆံ့သောကြောင့် ကြိုတင်၍ အကြောင်းမကြားကောင်းလားဟု မြည်တွန်တောက်တီး၏။ ထိုအခါ မောင်ချစ်ဆွေက မြင်းရထားနှင့် လိုက်ခဲ့မည်ဟု ပြောရာတွင် မောင်တင်မြင့်က မိမိမှာ ညောင်းညာလှသောကြောင့် လမ်းလျှောက်၍ တဖြည်းဖြည်း

လိုက်ခဲ့ပါမည်ဟု ပြောပြီးနောက် အခြားသူများကို ကားနှင့် သွားစေ၍ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်တို့သည် မောင်ချစ်ဆွေ ညွှန်ကြားချက်အရ၊ ပဲခူး–ရန်ကုန် လမ်းပေါ်၌ရှိသော ဒေါ်ခင်ကျော့၏ ဥယျာဉ်ကြီးသို့ ခြေကျင်လျှောက်လာကြလေ၏။

မီးရထားတံတားခုံးကြီးကို ကျော်ပြီးနောက် အတန်ငယ် လျှောက်မိကြသောအခါ နှစ်ယောက်စီး မော်တော်ကားတစ်စီးသည် လမ်းဘေးတွင် ရပ်လျက်ရှိရာ ဒရိုင်ဘာထိုင်သော နေရာ၌ကား မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက်သည် စိတ်ရှုပ်သော အမူအရာနှင့် တောင်မြောက်လေးပါးကို မျှော်ကြည့်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် ကားကလေးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ မိန်းမပျို၏ မျက်နှာကို မြင်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အံ့သြလှသော အမူအရာရှိလေရာ ထိုမိန်းမပျိုမှာ အခြားမဟုတ် ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟန်၏သမီး ခင်မြကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

အကျိုးအကြောင်းကို မေးမြန်းရာ ခင်မြကြီးက မိမိမှာ တည်းခိုနေသောအိမ်မှ တူးဆီတာကားကလေးကို ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ ထွက်လာရာ ကျွတ်ပေါက်၍ ဒုက္ခ ရောက်နေကြောင်းနှင့် ပြောပြ၏။ ထိုအခါတွင် မောင်တင်မြင့်က စပယ်ယာဘီးကို ထုတ်ရှိတာပည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော် ဘချောနှင့် နှစ်ယောက်ကားကို တပ်ဆင်ပေးပြီးနောက် မည်သည့်နေအိမ်၌ တည်းခိုပါသနည်းဟု မေးရာ စက်သူဌေးကတော် ဒေါ်ခင်ကျော့အိမ်၌ တည်းခိုလျက်ရှိကြောင်း၊ ၎င်းတို့ တူဝရီးနှင့် ယခုပင် တွေ့လိုက်သော်လည်း ထိုအခါက ဘီးမပေါက်သေးသောကြောင့် လက်ပြ၍ မောင်းသွားကြကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလေ၏။ မောင်တင်မြင့်က မိမိလည်း ထိုအိမ်၌ပင် တည်းခိုမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ ခင်မြကြီးက အတူလိုက်ခဲ့ရန် ပြောသဖြင့် ဘချောသည် ကားနောက်ရှိ ဒစ်ကီပေါ်မှ လိုက်လျက် ဒေါ်ခင်ကျော့အိမ်သို့ ကားကို လှည့်၍ မောင်းနှင်လာကြလေ၏။

စက်ပိုင်ကတော် ဒေါ်ခင်ကျော့၏ ဥယျာဉ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟန်မှာ မိမိ သမီး ခင်မြကြီးသည် သူစိုး မောင်တင်မြင့်နှင့် အတူတွဲလျက် ကားစီးလာကြသည်ကို မြင်ရသဖြင့် မျက်မှောင် တကြုတ်ကြုတ်နှင့် ရှိနေလေ၏။ ဦးသိန်းဟန်က ထိုအကောင်သည် မည်သည့်နည်းနှင့် ဤအိမ်သို့ ရောက်အောင် ဝင်နိုင်လေသနည်းဟု အံ့ဩစွာနှင့် ရှိနေသော်လည်း ထိုသူ၏အကြောင်းကို သမီးအားလည်းကောင်း၊ အိမ်ရှင်များအား လည်းကောင်း ပြောပြရန် အခွင့်မသာအောင် ရှိနေသေး၏။

***

အခန်း [၇]

မောင်တင်မြင့်မှာ ခင်မြကြီးကို မန္တလေးမှအပြန် စာပို့သင်္ဘောပေါ်၌ တွေ့မြင်လိုက်ရကတည်းက တစ်သက်တွင် မဖြစ်ပေါ်ဖူးသော မေတ္တာစိတ်သည် ထက်ထက်သန်သန်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာ မောင်တင်မြင့်က မိမိ၏ မေတ္တာအလျောက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းကြံစည်တော့မည်ဟု အားခဲသည့်အခါတိုင်း ခင်မြကြီးမှာ ပျောက်ကွယ်၍ သွားခဲ့သည်သာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ယခုအကြိမ် ကံအားလျော်စွာ ဒေါ်ခင်ကျော့၏ အိမ်၌ ညှော့သည်အဖြစ်နှင့် အတူတကွ တည်းခိုမိကြသောအခါ၌ကား၊ မောင်တင်မြင့်မှာ ခင်မြကြီးသည် မိမိအပေါ်၌ အပြန်အလှန် ချစ်ခင်သည် မချစ်ခင်သည်ကို အပထား၍ မိမိ၏မေတ္တာကို မည်သည့်နည်းနှင့် အကုန်ဖွင့်ဟ၍ ပြောရမည့် အခွင့်ရအောင် ကြိုးစား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အံ့တကားဟု အားခဲလျက် ရှိခဲ့၏။ ထိုသို့သော အကြံအစည် ရှိခဲ့ပါလျှင် မောင်တင်မြင့်သည် လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်ဖို့လည်း လိုပေ၏။ အကြောင်းကိုဆိုသော် စက်ပိုင်ကတော်ကြီးသည် ဧည့်သည်များအား ခုနစ်ရက်၊ တစ်ပတ်မျှ မိမိတို့ ဥယျာဉ်၌ ပွဲသဘင်ကျင်းပ၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေကြ ရန် ဖိတ်ကြားထားခြင်းဖြစ်ရာ ထိုရက်က ကျော်လွန်လျှင် မိန်းကလေးကို မြင်ဖို့ရန် ပင်လျှင် ခဲယဉ်းတော့မည်ဖြစ်၍ ပြောရန်ရှိသော စကားကို ထိုရက်အတွင်း ပြောဖြစ်အောင် စီမံမည် ဖြစ်လေသည်။

မောင်တင်မြင့်သည် ဧည့်သည်များအနက် အထူးသဖြင့် ဦးသိန်းဟန်သားအဖနှင့် အိမ်ရှင် ဒေါ်ခင်ကျော့တို့၏ အခြေအနေကို ထောက်လှမ်းစုံစမ်းရာတွင် ဦးသိန်းဟန်သည် စက်ပိုင်ရှင် ဦးထွန်းငွေ၏နေအိမ်ကို ဓားပြများ တိုက်ခိုက်စဉ်အခါက အထူးဂရုစိုက်၍ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ဖူးသည်အတွက် မိတ်ဆွေဖြစ်ကြပြီးလျှင် ပွဲသဘင် ကျင်းပသောအခါ၌ ထိုသားအဖတို့ကို ဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် သိရ၏။ ထိုည၌ ညစာ ထမင်းစားပြီးအချိန်တွင် မောင်တင်မြင့်သည် မိတ်ဆွေမောင်ချစ်ဆွေကို ခေါ်၍ ဥယျာဉ်၏ တစ်ခုသောထောင့်၌ ရှိသော ထိုင်ခုံကလေးပေါ်တွင် ထိုင်လျက် လူငယ်တို့ဘာဝ ရယ်

ကာ မောကာနှင့်ရှိစဉ် မောင်တင်မြင့်သည် ခင်မြကြီးတို့ သားအဖနှစ်ယောက် အကြောင်းကို အထူး စုံစမ်းထောက်လှမ်းလျက် ရှိ၏။ မောင်ချစ်ဆွေကလည်း ဘွင်းဘွင်းကြီးရှိသော စိတ်သဘော ရှိသည်ပြင် မောင်တင်မြင့်ကို မြင်ကတည်းက ချစ်ခင် ယုံကြည်သောစိတ် ရှိပြီးဖြစ်ရကား၊ မိမိ၏ ဦးလေးနှင့် အဒေါ်တို့သည် မိမိကို ကြေးငွေအတော်အတန် စုဆောင်းပြီးရှိနေသော ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟန်၏သမီး ခင်မြကြီးနှင့် ပေးစားရန် စီမံလျက်ရှိကြကြောင်း၊ ခင်မြကြီး၏ဖခင် ဦးသိန်းဟန်ကလည်း ထိုအကြံကို သဘောတူသည်ဟု ဒေါ်ခင်ကျော့က ပြောသဖြင့် သိရကြောင်း၊ မိမိ သိရှိရသလောက်မှာ ခင်မြကြီးသည် ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့် ပြည့်စုံသည်ပြင် ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းသော စိတ်သဘောလည်း ရှိကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မိမိကမူ ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းရပ် ရွာလမ်း၌နေသော ပင်စင်အငြိမ်းစား သစ်တောဝန် ဦးစော၏သမီး မခင်ညွန့်ကိုသာလျှင် ချစ်ခင်စုံမက်ကြောင်း၊ မိမိက ယင်းကဲ့သို့ စုံမက်ချစ်ခင်ကြောင်းကို မခင်ညွန့်အား တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ မပြောရဖူးသေးသည်မှန်သော်လည်း ပြောရလျှင် နေရာကျမည် ထင်သည်ပြင် မိဘများကလည်း သဘောတူကြမည် လက္ခဏာ ရှိကြောင်း၊ သို့ရာတွင် သစ်တောဝန် ဦးစော၏ လခ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ထောင်ကျော် စားရဖူးသော အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်သော်ငြားလည်း သားနှစ်ယောက်ကို ဘိလပ်သို့ စေလွှတ်၍ အခြားနှစ်ယောက်ကို ကောလိပ်ကျောင်း၌ ပညာသင်ပေးရသည် ဖြစ်သောကြောင့် ကြေးငွေဥစ္စာ စုဆောင်းနိုင်ခြင်း မရှိဖြစ်ရကား၊ မိမိ၏ အဒေါ်နှင့် ဦးလေးတို့က မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သဘောတူကြမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့် မိမိမှာ ၎င်းတို့ ပေးစားလိုသော မိန်းကလေးကိုလည်း မယူနိုင်၊ မိမိ သဘောကျသော မိန်းကလေးအကြောင်းကိုလည်း အဒေါ်များအား မပြောဝံ့ဘဲ အကျဉ်းအကျပ်ကျလျက် ရှိနေကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။ မောင်တင်မြင့်က မခင်ညွန့်ဆိုသည်မှာ မင်းတိုးမင်းရှင်းဟိုတယ်တွင် တွေ့မြင်လိုက်ရသော မိန်းကလေး ဟုတ်ပါ၏လောဟု မေးမြန်းရာ မောင်ချစ်ဆွေက ဟုတ်ပါကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလေ၏။

***

အခန်း [၈]

မောင်တင်မြင့်၏ အိပ်ခန်းမှာ ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်း၌ ရှိသော အိမ်ကြီးအပေါ်ထပ်၌ ထောင့်ခန်းတစ်ခန်း ဖြစ်လေရာ ၎င်းတို့ ဆိုက်ရောက်သောည၌ တပည့်ကျော် ဘချောသည် မောင်တင်မြင့်၏ အခန်းသို့ လာရောက်၍ ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟန်သည်လည်း ဧည့်သည်အဖြစ်နှင့် ထိုအိမ်၌ တည်းခိုနေသည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာကောင်းကြောင်းနှင့် ပြောလေ၏။ မောင်တင်မြင့်ကမူ မိမိတို့ ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်က မည်သူကိုမျှ ကြောက်ဖို့ မရှိကြောင်းနှင့် ပြောပြလျက်ရှိစဉ်...အပြင်မှ တံခါးခေါက်သံကြားပြီးနောက် ရာဇဝတ်ဝန်ထောက် ဦးသိန်းဟန်ကိုယ်တိုင် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

ဘချောသည် ဦးသိန်းဟန်ကို မြင်သည်နှင့် တစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်နက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားမည်ပြုရာ ဦးသိန်းဟန်က အပေါက်မှ ဆီး၍ တားလေ၏။

မြင့်။ ။'သွားပါစေ...ကျွန်တော့်လူ သွားပါစေ'

ဟန်။ ။'မသွားစေရဘူး'

မောင်တင်မြင့်လည်း တင်းမာသော မျက်နှာထားနှင့်ထိုင်ရာမှ ထပြီးလျှင်၊ ဦးသိန်းဟန်ကို ကွေ့ရှောင်၍ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ဘချောလည်း စွတ်ခနဲ ထွက်ပြေးလေ၏။ ၎င်းနောက် မောင်တင်မြင့်သည် ကုလားထိုင်သို့ ပြန်ထိုင်၍ 'ကိုင်း... ကျွန်တော်တို့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောနိုင်ပါပြီ' ဟု ပြောရာ ဦးသိန်းဟန်မှာမူ စိတ်ဆိုးနေသော မျက်နှာထားနှင့် မျက်မှောင်ကြုတ်လျက်ရှိ၏။

ဟန်။ ။'မင်းတို့လူစု ဒီမှာ ဘာလုပ်ကြမလို့လဲ'

မြင့်။ ။'ဘာရယ်လို့ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ မောင်ချစ်ဆွေက ခေါ်လို့ လိုက်လာခဲ့ပါတယ်'

ဟန်။ ။'မင်းကို ငါ သိတယ်'

မြင့်။ ။'တစ်ကြိမ်တွေ့ရုံနဲ့ မှတ်မိတာ၊ ခင်ဗျား တော်တော် မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသားပဲ'

ဟန်။ ။'မင်းတို့အကြံ ဘာလဲ... ပြောစမ်း'

မြင့်။ ။'ပွဲကလျှင်လည်း ပွဲကြည့်၊ ကျွေး

လျှင်လည်း စား၊ ပျင်းလျှင်လည်း လျှောက်လည်ဒါပါပဲ'

ဟန်။ ။'နက်ဖြန် မင်းတို့ ဒီအိမ်က ထွက်သွားရမယ်'

မြင့်။ ။'ခင်ဗျာ... ဘယ့်နှယ် ခင်ဗျာ၊ ဒီကနေ့ပဲ ရောက်တယ်။ နက်ဖြန် ပြန်ရမယ်ဆိုလို့ အရင်လိုလုချေကလား'

ဟန်။ ။'တောင်ဟာ မြောက်ဟာ ပြောမနေနဲ့ နက်ဖြန်အထိ အချိန်ပေးမယ် နက်ဖြန်ကို မင်းတို့ ပြန်ရမယ်'

မြင့်။ ။'ခင်ဗျား ဒီအိမ်ကို ဘယ်တုန်းက ဝယ်လိုက်သလဲ'

ဦးသိန်းဟန်သည် ရှေးကထက်ပင် တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် 'မင်းက ဒါမျိုးတွေ လုပ်နေလျှင် နက်ဖြန်ကျအောင်တောင် [illegible]ချိန်မပေးပေဘူး၊ ခုချက်ချင်း စီမံရလိမ့်မယ်'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော့်ကို ငဲ့ညှာပြီး မစီမံဘဲများ ဖြင့် မနေပါနဲ့၊ ခုချက်ချင်း စီမံစရာရှိလျှင် စီမံပါ'

ဟန်။ ။'မင့်အကြောင်းကို ငါအကုန် ပြောပြလိုက်မယ်၊ မကြောက်ဘူးလား'

မြင့်။ ။'မကြောက်ပေါင်၊ ဘာများ ခင်ဗျား ပြောစရာရှိလို့လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟာန်။ ။'မင်း သူခိုး မဟုတ်ဘူးလား'

မြင့်။ ။'မဟုတ်ပေါင်'

ဟာန်။ ။'ငါ့အိမ်ထဲကို ဖောက်ပြီး မင်း ဝင်တာကို ငါ မမြင်သမို့လား'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော် ပြောပါရစေဦး'

ဟာန်။ ။'ဘာများ မင်းက ပြောစရာ ရှိသေးလို့လဲ'

မောင်တင်မြင့်က မိမိသည် ဦးသိန်းဟာန်၏ အိမ်တွင်းသို့ ဖောက်ထွင်း၍ ဝင်ရခြင်းမှာ ခိုးယူရန် အကြံရှိသောကြောင့် မဟုတ်၊ မိတ်ဆွေများနှင့် လောင်းစားခြင်း ပြုမိသောကြောင့် ဝင်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရှင်းလင်းပြော ပြရသော် ဦးသိန်းဟာန် ယုံမည်မဟုတ်ကြောင်းကို စဉ်းစားမိသဖြင့် အကြံတစ်မျိုး ထုတ်လျက်။

မြင့်။ ။'ခင်ဗျားအိမ်ထဲကို ကျွန်တော် ဖောက်ထွင်းပြီး ဝင်တဲ့အကြောင်းကို လူတွေ ပြောပြမယ်ဟုတ်စ'

ဟာန်။ ။'ပြောမယ်'

မြင့်။ ။'ကောင်းပြီ...ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျားက ဖမ်းပြီး ဘယ်အတွက်ကြောင့် ရဲစခန်းမပို့ဘဲထားတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုကော ခင်ဗျား ပြောပြမလား'

ဦးသိန်းဟာန်သည် ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ၌ လန့်သကဲ့သို့ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရာ၊ မောင်တင်မြင့်က စေ့စေ့ကြည့်လျက် ရှိ၏။ ထိုခဏအတွင်း၌ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့မှာ မည်သူက ပို၍ စိတ်ဆိုးသည်ဟု မပြောနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်၏။ ဦးသိန်းဟာန်မှာ နဖူး၌ အကြောကြီးများ ထောင်၍ ထနေရာ မောင်တင်မြင့်မှာလည်း မျက်နှာများ တွတ်တွတ်နီလျက် ရှိ၏။ ဦးသိန်းဟာန်၏ လက်ယာဘက် လက်ချောင်းများသည် ဖြန့်ထားရာမှ လက်သီးဆုပ်ဖြစ်အောင် ဆုပ်ထား၍ ထိုးတော့မည်အဟန်နှင့် အပေါ်သို့ မြှောက်လာရာ...

မြင့်။ ။'လုပ်လေ၊ လုပ်လေ...စမ်းကြည့်စမ်းပါ၊ ထိရုံကလေး ထိကြည့်စမ်းပါ။ လူကောင်ကြီးလို့ ကျုပ်က ကြောက်မယ် မှတ်သလား'

ဦးသိန်းဟာန်မှာ မိမိ၏ တစ်သက်တာတွင် မိမိ ထင်သလို လုပ်၍မရသော လူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့နေကြောင်း သိ၍ မြှောက်ထားသော လက်ကို ချလိုက်လေ၏။ မောင်တင်မြင့်မှာ လက်ပိုက်ကာ လှည့်သွား၍ ပြတင်းပေါက်တွင် မှီကာရပ်လျက်...

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်မေးတဲ့ မေးခွန်းကို ခင်ဗျား မဖြေသေးဘူး' ဟု ပြောရာတွင် ဦးသိန်းဟာန်သည် မည်သို့မျှ မပြောဘဲ နဖူးမှ ထွက်လာသော ချွေးများကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်နေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်။ ။'သတ္တိရှိလျှင် လာပါ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ပရိသတ်ထဲ ဆင်းပြီး တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ပြောကြရအောင်၊ ခင်ဗျားစကားနှင့် ကျုပ်စကား၊ ဘယ်သူ့စကားယုံမလဲ ကြည့်ရအောင် တယ်လာတဲ့ လူဗျာ၊ သူများအခန်းထဲ ဝင်လာပြီး ဖော်ပြောလိုက် မလေး ဘာလေးနဲ့။ ဘချောနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ဘယ်သူက ယုတ်မာသလဲ ဆိုစမ်း၊ သူ့ခမျာက ရိုးရိုး ခိုးစားတယ်။ ခင်ဗျားကတော့ လခကြီးလည်း စားသေးရဲ့ ...'

မောင်တင်မြင့်သည် ပြောမည့်စကားကို ဆုံးအောင် မပြောတော့ဘဲ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်၍ 'ကိုင်း ... ခင်ဗျား ဒီအခန်းထဲက ထွက်သွားလျှင် ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်' ဟု ပြောသောအခါ ဦးသိန်းဟာန်သည် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ အပြင်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

ဦးသိန်းဟာန် ကွယ်သွားသောအခါ မောင်တင်မြင့်သည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ညှိသောက်ရင်း တဖြည်းဖြည်း အမျက်ပြေလာ၍ 'အင်း ... ငါလုပ်ပုံနဲ့တော့၊ ဟိုလူကြီးကတော့ ငါ့ကို သမက်တော်ချင်ပုံချည်းပဲ' ဟု တစ်ယောက်တည်း ပြောကာ ရယ်မောလေ၏။

***

အခန်း [၉]

နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ မောင်တင်မြင့်သည် ခင်မြကြီးကို အိမ်ပြင်တွင် တွေ့၍ ကြံရည်ဖန်ရည်ရှိသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်အတိုင်း၊ စပါးတစ်တောင်းကို ဆွဲယူပြီးလျှင် ဘိလပ်ကြက်များကို အစာကျွေးရန်ဟု ခင်မြကြီးကို ခေါ်သွားလေ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဥယျာဉ်၏ တစ်ခုသောထောင့်တွင် ခြံနှင့် မွေးမြူထားသော ဘိလပ်ကြက်ကြီးများရှိရာသို့ သွားကြပြီးလျှင် ကြက်များကို အစာကျွေးရင်း၊ မောင်တင်မြင့်က ရယ်မောဖွယ်ရာ စကားများကို သွက်လက်စွာနှင့် အမျှင်မပြတ်အောင် ပြောလျက်ရှိရာ၊ ခင်မြကြီးမှာ မပြုံးမရယ်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်၍ ဤလူကား ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာကောင်းသော လူတစ်ယောက်ပေတည်းဟု စိတ်ထဲ၌ ချီးမွမ်းမိလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယင်းသို့ရှိစဉ် မောင်ချစ်ဆွေ ရောက်လာ၍ 'ဘာလုပ်ကြသလဲဗျ၊ ကြက်ကျွေးကြတာလား၊ ညီတော်က နံသနဲ့ဗျာ... ခင်ဗျားတို့မို့ ကြံကြံစည်စည်'ဟု ပြော၍ ရုတ်တရက် ရပ်သွားလေ၏။ ထိုသို့ ရပ်တန့်ခြင်းမှာ မောင်တင်မြင့်၏ မျက်နှာထားကို မြင်သောကြောင့် ဖြစ်ရာ၊ ၎င်း၏မျက်နှာထားမှာ ထိုခဏ၌ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာပင်တည်း။ ခင်မြကြီးက 'ကြည့်စမ်း...ကြည့်စမ်း ကြက်ကလေးကို ကြက်မကြီး နင်းမိပြီ' ဟု ပြော၍ ထွက်သွားရာ မောင်ချစ်ဆွေက 'ကျွန်တော်က နှောင့်ယှက်တာ မဟုတ်ပါဘူး မိတ်ဆွေ၊ ဦးလေးကြီးက အတင်းတိုက်တွန်း လွှတ်လိုက်လို့ပါ၊ ဘယ်လိုမှ စိတ်မရှိပါနဲ့၊ ဟော... ကြည့်ပါလား၊ အနုတောင် ပြတင်းပေါက်က မှန်ပြောင်းနဲ့ ကြည့်နေသေးတယ်' ဟု ပြောလေ၏။

၎င်းနောက် ခင်မြကြီး ပြန်လာ၍ သုံးဦးသားတို့သည် အိမ်သို့ ပြန်သွားကြလေရာ ဦးသိန်းဟန်သည် မိမိ၏ သမီးကို အိမ်ပေါ်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ရောက်၍ တံခါးပိတ်ပြီးသော အခါ...

ဟန်။ ။'ငါ့သမီး အစစ အရာရာမှာ သတိထားနော်'

မြ။ ။'ဘာလဲ ဖေဖေ'

ဟန်။ ။'မောင်တင်မြင့်ဆိုတဲ့လူဟာ လူဆိုးကွဲ့'

မြ။ ။'(အံ့သြလျက်) ဘယ်လိုလူဆိုးလဲ ဖေဖေ'

ဟန်။ ။'လူဆိုးဆို သူခိုးကွဲ့'

မြ။ ။'ဟင်... ဟိုတုန်းက ဖေဖေ ဒီလို မပြောပါဘူးကလား'

ဟန်။ ။'ဖေဖေလည်း နောက်မှ သိတယ်'

မြ။ ။'ဟုတ်ပါ့မလား ဖေဖေ'

ဟန်။ ။'ဖေဖေက ပုလိပ်ကွဲ့၊ လူဆိုးလူကောင်းကို ဖေဖေလောက် ဘယ်သူသိမလဲ'

၎င်းနောက် ဦးသိန်းဟန်က မိမိမှာ အမိမရှိသော ခင်မြကြီးအပေါ်၌ အမိလည်းကောင်း၊ အဖလည်းကောင်း ဖြစ်၍ အမိအရာဖြစ်သော စကားကိုလည်း ပြောရမည်အကြောင်းနှင့် စကားခံပြီးလျှင် စက်ပိုင်သူဌေး ဦးထွန်းငွေ၊ ဒေါ်ခင်ကျော့တို့၏ တူ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် လူကြီးချင်း စကားစေ့စပ်ထားကြောင်းနှင့် ပြောပြ၍ ခင်မြကြီး၏ သဘောကို မေးရာ၊ ခင်မြကြီးက စဉ်းစားခွင့်ပေးပါမည့် အကြောင်းနှင့် အခွင့်တောင်းလေ၏။

ခင်မြကြီးမှာ တိုင်ပင်ရမည့် သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေသော်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးညာတိသော်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်း အနီးအပါး၌ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဤအရေးကြီးလှသော ကိစ္စကြီး၌ မိမိ၏ စဉ်းစားဉာဏ်ကိုသာလျှင် အသုံးပြုရရှာ၏။ ခင်မြကြီးသည် မောင်တင်မြင့်ကို ရှေးဦးစွာ စာပို့သဘော်ပေါ်၌ တွေ့မြင်ရစဉ်က မောင်တင်မြင့်၏ စိတ်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ အချစ်ဓာတ်ချင်း ရိုက်သည်ဟူ၍ မဆိုနိုင်ငြားသော်လည်း အခြားယောကျ်ားများထက် ဂရုစိုက်မိသည်ကား မှန်၏။ သို့ဖြစ်၍သာလျှင် မိမိတို့ အိမ်အတွင်း၌ ထိုညတွင် မောင်တင်မြင့်ကို မြင်သောအခါ ရုတ်တရက် မှတ်မိလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းနောက် ပဲခူးသို့ ရောက်လာကြ၍ စက်ပိုင်ကြီးအိမ်၌ အတူတည်းခိုလျက် ရှိကြစဉ်၊ မောင်တင်မြင့်သည် ခင်မြကြီးကို အထူးဂရုစိုက်ကြောင်း တွေ့ရသည်ပြင် မောင်တင်မြင့် ကိုယ်တိုင်မှာလည်း လူသာမညတို့ထက် ထူးကဲသော လူရုပ်လူရည် လည်းကောင်း၊ စိတ်နေသဘောထား ရှိဟန် လက္ခဏာ ရှိပြန်သောကြောင့် ခင်မြကြီးက သမီးရည်းစားတို့၏ ချစ်ခြင်း မဟုတ်စေကာမူ အရေးယူမိခြင်းတည်းဟူသော စိတ်သဘောသည် ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိ၏။ ယခုမှာ မိမိအား အသက်တမျှ ချစ်ခင်လှသော မွေးသဖခင်က မောင်ချစ်ဆွေနှင့် သဘောတူညီကြောင်း ပြောပြသောအခါ ခင်မြကြီးမှာ မောင်တင်မြင့်၏အကြောင်းကို ထည့်သွင်း၍

မစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်၏။ ရုပ်ရည်အားဖြင့် နှိုင်းချိန်သော် မောင်ချစ်ဆွေက နုရည်ဖတ်ရည် ရှိသည် မှန်သော်လည်း မောင်တင်မြင့်က ခံ့ညားး၍ ယောကျ်ားပီသော ကိုယ်ပေါက်ကိုယ်ရောက် ရှိ၏။ စိတ်သဘောမှာ မောင်ချစ်ဆွေသည် ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောတတ် ဆိုတတ်၍ တွတ်တီး တွတ်တာနှင့် တစ်နည်းအားဖြင့် ချစ်ခင်ဖွယ်ရာပင် ကောင်းသည် မှန်သော်လည်း လေးနက်ခြင်းမရှိ၊ မိန်းမတို့က အားထားလောက်သော အရည်အချင်းမျိုးလည်း မရှိချေ။ သို့ရာတွင် မောင်တင်မြင့်မှာ ဦးသိန်းဟန် ပြောသည့်အတိုင်း မှန်ခဲ့ပါလျှင် လူဆိုးတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်ပြင် မိမိအား ချစ်ကြိုက်ပါသည်ဟု ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မရှိသေးချေ စသည်ဖြင့် စဉ်းစားစိတ်ကူးမိ၏။ သို့ဖြစ်ရကား မောင်ချစ်ဆွေသည် ဦးလေးနှင့် အဒေါ်တို့၏ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ခြင်းကြောင့် ခင်မြကြီးအား ချစ်စကား ကြိုက်စကား ပြောမိရာတွင် ခင်မြကြီးမှာ ဖခင်၏ စကားကို တော်လှန်ဖူးသည် မရှိသဖြင့် လက်ခံမိ၏။ ယင်းသို့ လက်ခံသည့်အခါတွင် မောင်ချစ်ဆွေသည် ရှုးရှုးမူးမူးနှင့် ချစ်ကြိုက်သော လုလင်ပျိုတစ်ယောက်၏ အလားကဲ့သို့ အူးယားအေးယား မရှိ ဟူ၍လည်း ခင်မြကြီးက စဉ်းစားမိလေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၁၀]

ယင်းသို့ လက်ခံပြီးသည့်နောက် တစ်နေ့နံနက်၌ ခင်မြကြီးသည် မြို့ထဲသို့ သွားမည်ဟု တူးဆိတာ ကားကလေးပေါ်မှ ထိုင်လျက် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စောင့်နေစဉ်၊ မောင်တင်မြင့်သည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည်လည်း မောင်ချစ်ဆွေနှင့် ခင်မြကြီးတို့၏ အကြောင်းကို ကြားပြီးဖြစ်၏။ စင်စစ်မှာ စက်ပိုင်ကြီး ဦးထွန်းငွေသည် အလွန်တရာ ငွေဖြုန်းလှသော တူတစ်ယောက် မိမိ၏လက်မှ လွတ်ချေတော့မည်ဟု ဝမ်းသာလှသဖြင့် ခင်မြကြီးတို့၏အကြောင်းကို ဧည့်သည်တိုင်းအား ပြောလျက်ရှိ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် တူးဆိတာကားနှင့် ၎င်းပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ခင်မြကြီးကို မြင်လေလျှင်

နောက်သို့ လှည့်၍ကြည့်ရာ မောင်ချစ်ဆွေ လာနေသည်ကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကားပေါ်သို့ ခုန်တက် စက်နှိုးလေ၏။

မြ။ ။'ဘယ့်နှယ်လုပ်တာလဲ... မတော်ပါဘူး ကိုတင်မြင့်'

မြင့်။ ။'ကျုပ် ပြောစရာရှိတဲ့ စကားကို နားထောင်ပြီးတဲ့ အခါကျတော့ ခင်မြကြီး သဘောအတိုင်း ပြုဖို့ ကျုပ် ကတိထားပါမယ်'

ယင်းသို့ ပြောပြီးနောက် မောင်တင်မြင့်သည် နှိုးပြီးသောစက်ကို မောင်းနှင်ထွက်သွားရာ မောင်ချစ်ဆွေမှာ နားမလည်နိုင်သော အမူအရာနှင့် ငေးလျက် ကျန်နေခဲ့လေ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် မော်တော်ကားကို ပဲခူးဘက်သို့ မလှည့်ဘဲ ရန်ကုန်ဘက်သို့ လှည့်ကာ တဖြည်းဖြည်း မောင်းနှင်လျက်...

မြင့်။ ။'အရေးကြီးတဲ့ စကားတစ်ခု မေးပါရစေ မှန်မှန်ပြောမလား... မြ'

မြ။ ။'မေးပါ...'

မြင့်။ ။'မောင်ချစ်ဆွေကို တကယ်ကေန်စုံမက်ရဲ့လား'

မြ။ ။'မိဘစကား နားထောင်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်။ ။'တော်ပြီ…မှန်မှန် ပြောပါပေတယ်'

၎င်းနောက် မောင်တင်မြင့်က မိမိမှာ မှတ်မိသည့် အရွယ်မှစ၍ လူတစ်ဖက်သားအား စိတ်နှလုံး ပူပန်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမှ တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုကိစ္စ၌ ခင်မြကြီး၏သဘောနှင့် အထူးသဖြင့် မောင်ချစ်ဆွေ၏သဘောကို မိမိ သိပြီးဖြစ်သောကြောင့် မဆိုင်ဘဲလျက် ပါဝင်စွက်ဖက်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ခင်မြကြီးသည် မောင်ချစ်ဆွေအား လည်းကောင်း၊ မောင်ချစ်ဆွေသည် ခင်မြကြီးအား လည်းကောင်း၊ အကယ် စင်စစ် ချစ်ခင်ကြသည် မှန်ပါလျှင် မိမိက တစ်စုံတစ်ရာ ပါဝင် စွက်ဖက်ရန် မရှိကြောင်း။ ယခုမှာမူကား… မောင်ချစ်ဆွေသည် အခြားမိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ခင်စုံမက်၍ နေပါလျက် ငွေမက်သော အဒေါ်နှင့် ဦးလေးတို့၏ စကားကို နားထောင်ရရှာသည်ဖြစ်၍ ခင်မြကြီးနှင့် ထိမ်းမြားရန် သဘောတူရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ထိုအကြံအစည် ထမြောက်ခဲ့ပါလျှင် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် ခင်မြကြီးတို့မှာ နောင်အခါ၌ နောင်တ ရ၍ တစ်ဖန် ပြုပြင်နိုင်ရန် အကြောင်းမရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့် တစ်သက်ပတ်လုံး နှလုံး၏ပူပန်ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ မိမိမှာ ခင်မြကြီးကို သဘော်ပေါ်တွင် မြင်ကတည်းက တစ်သက်တွင် မဖြစ်ပေါ်ဖူးသော မေတ္တာစိတ်ဓာတ်

သည် ရင်တွင်း၌ အပူတပြင်း တိုးဝှေ့ ခုန်ကြွလျက်ရှိသည် မှန်သော်လည်း၊ အကယ်၍ ခင်မြကြီးတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တကယ်စင်စစ် ချစ်ခင်စုံမက်ကြသဖြင့် ထိမ်းမြားခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မေတ္တာဓာတ်ပြင်းသဖြင့် အသည်းနှလုံး လောင်ကျွမ်းစေကာမူ လက်လျှော့၍ တိတ်တဆိတ် နေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့် အချိန်မလွန်သေးမီ ခင်မြကြီးက မောင်ချစ်ဆွေအား ဖွင့်ဟမေးမြန်း၍ ၎င်းပြန်ပြောသော စကားအရ ရှေ့အဖို့၌ ပြုမူသင့်ကြောင်းများနှင့် ပြောပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မောင်တင်မြင့်အပေါ်၌ ခင်မြကြီး ၏ စိတ်နေသဘောထားပုံ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ရိုးဖြောင့် တည်ကြည်သော မျက်နှာဖြင့် ပြောဆိုလျက်ရှိသော ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ၌၊ တကယ်ပင် စဉ်စား ဆင်ခြင်သင့်သော စကားများပေတကားဟု အောက်မေ့၍ မောင်တင်မြင့် အကြံပေးသည်အတိုင်း မောင်ချစ်ဆွေအား မေးမြန်းရန် ဝန်ခံလေ၏။

မောင်တင်မြင့်လည်း အယူခံ လက်ခံလိုက်သော ရာဇဝတ်ကောင်၏ပမာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် မော်တော်ကားကို ဉယျာဉ်ဘက်သို့ လှည့်၍ မောင်းနှင်ခဲ့လေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၁၁]

တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့ညဥ့်သည်ကား စက်ပိုင်ကတော်ကြီး၏ဥယျာဉ်၌ ဧည့်သည်များ တည်းခိုသည့် နောက်ဆုံးညဥ့် ဖြစ်လေရာ၊ အောင်ဘညိုတို့၏ ဇာတ်သည်လည်း ဥယျာဉ်ကြီး အတွင်း၌ ကပြမည် ဖြစ်၏။ ထိုနေ့မှာ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်သည့်ပြင် ဇာတ်ပွဲလည်း ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဧည့်သည်များသည် အထူးသဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှိနေကြလေ၏။

မောင်တင်မြင့်မှာ ခင်မြကြီးနှင့် မောင်ချစ်ဆွေတို့ လက်ထပ်ခြင်းကိစ္စ ရပ်စဲလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်းကို မောင်ချစ်ဆွေက ပြောပြ၍ သိရသဖြင့် ရွှင်ပျသော အမူအရာနှင့် မိမိ၏အခန်းမှ အပြင်သို့ မျှော်ကြည့်လျက် ရှိ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် မောင်တင်မြင့်နှင့် သိကျွမ်းရသည်မှာ ရက်ပေါင်းများစွာ မကြာသေး

သော်လည်း မောင်တင်မြင့်မှာ လူတိုင်းက ယုံကြည်ခြင်း ရှိတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ မောင်ချစ်ဆွေက ဦးလေးနှင့် အဒေါ်များအား ထိုအကြောင်းကို မပြောမီ မောင်တင်မြင့်အား ရှေးဦးစွာ ပြောပြလေသည်။ မောင်ချစ်ဆွေမှာ ဦးလေးနှင့် အဒေါ်တို့ကို ရွံ့ကြောက်သည် မှန်သော်လည်း ရန်ကုန်၌ ရှိနေသော မခင်ညွှန့်အား စင်စစ် ချစ်ကြိုက်လျက် ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့် ခင်မြကြီးက ထိုကိစ္စပြီးပြတ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြသောအခါတွင် အလျှင်းဝမ်းမနည်းဘဲ ဝမ်းသာလျက်ပင် ရှိဘိ၏။ ရန်ကုန်မြို့ရှိ မခင်ညွှန့်သည် ခင်မြကြီးနှင့် နှိုင်းစာသည်ရှိသော် မည်သူက သာသည်အကြောင်းကို မောင်တင်မြင့်နှင့် မောင်ချစ်ဆွေတို့ ငြင်းခုံကြကာ မပြီးဆုံးနိုင်အောင်ပင် ရှိပေလိမ့်မည်။

မောင်တင်မြင့်သည် ပွဲရုံဆောက်လျက်ရှိသော လူများကို ရွှင်ပျသောစိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည့်လျက်ရှိစဉ် တပည့်ကျော် ဘချောသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ အခန်းတံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိသော အမူအရာဖြင့် သေတ္တာငယ်တစ်လုံးကို မောင်တင်မြင့်၏ လက်သို့ ထည့်လေ၏။ မောင်တင်မြင့်လည်း နားမလည်သော အမူအရာနှင့် သေတ္တာငယ်ကို ဖွင့်ကြည့်ရာ စိန် နားကပ်၊ စိန်လက်ကောက်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိန်ကြယ်သီး၊ စိန်ဆံထိုး အစရှိသည့် လက်ဝတ်လက်စားများကို အံ့သြစွာနှင့် တွေ့မြင်ရလေ၏။

မြင့်။ ။'ဟဲ့ကောင်၊ ဘယ့်နှယ်ဟာတွေလဲ ဟဲ့'

ချော။ ။'တပည့်လိမ္မာ၊ ဆရာ အာပတ်လွတ်သတဲ့ ဆရာ'

မြင့်။ ။'ဘာလဲ ပြောပါဦး မင့်ဟာ...'

ချော။ ။'စိန်တွေလေ... ဆရာ'

မြင့်။ ။'စိန်တွေ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘယ်သူ့ဟာတွေလဲ'

ချော။ ။'ဒေါ်ခင်ကျော့ဟာတွေလေ ဆရာ'

မြင့်။ ။'အင်း... ဘာလို့ ယူခဲ့တာလဲ'

ချော။ ။'(အံ့သြစပြုလာ၍) ဆရာလာတာ ဒီကိစ္စ မဟုတ်လား၊ ဆရာကိုယ်တိုင် မလုပ်ရအောင် မီးခံသေတ္တာထဲက ကျွန်တော် ထုတ်ယူလာခဲ့တယ်'

မြင့်။ ။'အောင်မယ်လေး ...အကျိုးနည်းပါပြီ ဗျ' ဟု ညည်းညူလျက် ဘချောကို ထိုးကြိတ်တော့မည်ပြုရာ ဘချောမှာ မျက်နှာကောင်းမရသော ခွေးကဲ့သို့ အခန်းထဲမှ ထွက်ပြေးလေ၏။

ၾ၎င်းနောက် မောင်တင်မြင့်သည် စိန်ထည်များကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလျက်ရှိစဉ်၊ မျက်နှာထားတစ်မျိုး ပြောင်းလျက် အနည်းနည်း စုံစမ်းကြည့်ရှုကာ

ရှိနေလေ၏။ မောင်တင်မြင့်မှာ ၎င်းစိန်ထည်များကို ကိုယ်တိုင်ပြန်၍အပ်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ အဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း ပြောပြချေက ဘချော ဒုက္ခရောက်ဖို့ ရှိ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ယခုညဉ့် အိမ်သားများ ပွဲကြည့်လျက် ရှိသောအခါတွင် ၎င်းပစ္စည်းများကို မီးခံသေတ္တာထဲသို့ ကိုယ်တိုင်ပြန်၍ ထည့်အံ့ ဟူသောအကြံနှင့် သိမ်းထားလိုက်လေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၁၂]

ဥယျာဉ်၏ တစ်ခုသောထောင့်၌ ရန်ကုန်မှ မောင်ချစ်ဆွေ ခေါ်လာခဲ့သော မောင်ဘထွန်းနှင့် မောင်ချစ်ဆွေတို့သည် စားပွဲတစ်ခု၌ ထိုင်ကာ ဖဲထုပ်တစ်ထုပ်နှင့် ပိုကာဆွဲလျက် ရှိကြ၏။ ပိုကာဟူသော ကစားနည်းမှာ ကံသက်သက် ကစားနည်း မဟုတ်၊ ဖဲပါချင်းတူလျှင် ကျွမ်းကျင်သူက အနိုင်ရသော ကစားနည်းမျိုးဖြစ်ရာ ဖဲယှပုံ၊ ပိတ်ပုံတို့ကို ထောက်သဖြင့် မောင်ဘထွန်းနှင့် မောင်ချစ်ဆွေတို့မှာ အဆင့်အတန်း များစွာ ကွာခြားကြောင်း ထင်ရှားလျက် ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အချို့မပါးနပ်သောသူတို့မှာ မိမိတို့ကို အခြားသူများက နိုင်သောအခါ ကျွမ်းကျင်သောကြောင့် နိုင်သည် မဟုတ်၊ ဖဲပါသောကြောင့် နိုင်သည်ဟု ထင်တတ်လေရာ၊ ထိုလူမျိုးသည်ကား အများဆုံး ရှုံးတတ်သော လူမျိုးပေတည်း။ မောင်ချစ်ဆွေမှာလည်း ထိုသို့သော

လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်လေရာ ပထမ၌ ဖဲတစ်ချပ်လျှင် နှစ်ပဲတန်း ကစားရာမှ မောင်ချစ်ဆွေ အနည်းငယ် ရှုံးသောအခါ၌ လေးပဲတန်း၊ ရှစ်ပဲတန်း စသည်ဖြင့် ၎င်းကပင် ကြေးတိုးမြှင့်၍ ကစားရန် အကြံပေး၏။ မောင်ဘထွန်းကမူ ကြေးတိုးမြှင့်ခြင်းကို အဘယ်အခါမျှ မကန့်ကွက်ချေ။ နောက်ဆုံး၌ တစ်ချပ်လျှင် တစ်ကျပ်တန်းပင် ကစားကြရာ မောင်ဘထွန်းမှာ နဂိုအားဖြင့် လက်သာလျက်ရှိသည်ပြင် ဂျိုကာကိုလည်း အမြဲလိုပင် ဝှက်၍ ကစားလေရကား၊ နေဝင်ခါနီးအချိန်၌ မောင်ချစ်ဆွေအပေါ်၌ ငွေ ၅၀ ကျပ်ခန့် အကြွေးတင်လျက် ရှိ၏။

၎င်းနောက် အချိန်ကုန်၍ ရပ်တန့်ပြီးလျှင် စကားပြောကြရာမှ မောင်တင်မြင့်၏အကြောင်းကို စကားစပ်မိ၍ ပြောကြ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် ဖဲရိုက်သည့်အခါ၌ မောင်ဘထွန်းက မောင်ချစ်ဆွေအား နှပ်ချမည်ကို မသင်္ကာသဖြင့် မောင်ချစ်ဆွေအား တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် သတိပေးဖူး၏။ မောင်ဘထွန်းက မောင်တင်မြင့်သည် မိမိ၏ လာဘ်ကို ပိတ်ပင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု သဘောရ၍ မောင်တင်မြင့်ကို ရန်ငြိုးထား၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် မောင်တင်မြင့်၏အကြောင်းကို စကားစပ်မိ၍ ပြောကြရာတွင် မောင်ဘထွန်းသည် အမနာပစကား ပြောလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ချစ်ဆွေသည် ထိုစကားကို ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆတ်ဆတ်ခါအောင်နာလျက် ထိုင်ရာမှ ထ၍ 'ခင်ဗျားက ကျုပ်မိတ်ဆွေကို ဘယ့်နှယ်ကြောင့် မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲရတာလဲ၊ ကိုတင်မြင့်လို စိတ်သဘောထားကြီးတဲ့လူကို ကျုပ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ ခင်ဗျား မခံချင်နေ မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောရရင် ခင်ဗျားလိုလူမျိုး ၁၀ ယောက်၊ ၁၅ ယောက် လိုက်လို့တောင် ကိုတင်မြင့် ဖင်ဖျားကို မမီဘူး...'ဟု နှိုင်းစာ၍ ပြောရာတွင် မောင်ဘထွန်းလည်း ရှက်ရှက်နှင့် အမျက်ထွက်၍ လာလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မောင်ဘထွန်းက ထိုင်ရာမှထ၍ 'ခင်ဗျားကိုယ်နဲ့ခင်ဗျား နှိုင်းပါ၊ သူများထည့်ပြီး မနှိုင်းပါနဲ့၊ ခင်ဗျား ကြည်ညိုလို့ တတ်နိုင်ရင် အိမ်ဦးခန်းတင်ပြီး ကိုးကွယ်ချင် ကိုးကွယ်၊ နမများ ရှိရင်လည်း ပေး'

ဆွေ။ ။'ခင်ဗျား တယ်စော်ကားပါကလား'

စသည်ဖြင့် စကားများကြရာမှ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း နင့်သီးသော စကားတို့ကို ဆိုကြလေရာ နောက်ဆုံး၌ မောင်ချစ်ဆွေသည် မောင်ဘထွန်းကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်လေ၏။ မောင်ဘထွန်းကလည်း သူ၏ ဖဲကြွေးငွေ ၅၀ ကျပ် ယခုရလျှင် ယခုသွားမည်ဟု ပြောလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေမှာ ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိသည် အတိုင်း မိတ်ဆွေများထံမှ ချေးငှားသော ငွေများကို

ပေးဆပ်ရန် သတိမေ့တတ်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သော်ငြားလည်း၊ ယခုကဲ့သို့ ရန်ဖြစ်ထားသော လူတစ်ယောက်၏ကြွေးကိုမူ မပေးဘဲ မနေနိုင်သော မာနကလေး ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မောင်ချစ်ဆွေက ဦးလေးထံမှ ငွေ ၅၀ ကျပ် တောင်း၍ ပေးပြီးသော အခါတွင် ထိုလူကို ခြေနှင့်ကန်၍ ထုတ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ပြီးလျှင် အိမ်တွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၁၃]

စက်ပိုင် ဦးထွန်းငွေသည် မောင်ချစ်ဆွေကို မွေးစား ရာ၌ မယား၏ ဩဇာကို မလွန်ဆန်ဝံ့သောကြောင့် သာလျှင် ပြုရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းကိုဆို သော် ဦးထွန်းငွေသည် ကြေးငွေကို အလွန်တရာ နှမြောစုံမက်တတ်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရသည် အတွင်း မောင်ချစ်ဆွေကလည်း အတော်ပင် အသုံး အစွဲ ကြီးခဲ့၏။ ကောလိပ်ကျောင်း၌ ထားစဉ်အခါက တစ်လလျှင် ၁၅၀ ကျပ်ငွေနှင့် မလောက်သဖြင့် ကြွေးများကို မကြာခဏ ဆပ်ရခြင်း၊ အဖိုးထိုက် တန်သော အဝတ်အစားများကို ဦးထွန်းငွေ နာမည် နှင့် စာတိုက်မှ မှာယူ၍ မကြာမကြာ ရွေးယူရခြင်း၊ ယခုပင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်၊ တော်တော်ကြာလျှင် တူးဆီတာကား စသည်ဖြင့် ဝယ်ပေးရခြင်း စသော

ငွေကုန်ဖွယ်ရာ နည်းလမ်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုလုပ် တတ်သော မောင်ချစ်ဆွေသည် ကြေးငွေမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးလေးဖြစ်သူအား မကြာခဏ ဒုက္ခ ပေးတတ်၏။ ဒေါ်ခင်ကျော့မှာ အနည်းငယ်မျှသော ငွေဆိုလျှင် လင်ယောက်ျား မသိအောင် လက်သိပ် ထိုး၍ ပေးတတ်သော်လည်း ကိုယ်တိုင် ငွေကိုင် ရသည် မဟုတ်သောကြောင့် နေရာတိုင်း၌ လင် ယောက်ျားမသိအောင် မတတ်နိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် ဦးထွန်းငွေက မောင်ချစ်ဆွေအား မြည်တွန်တောက် တီးသောအခါ၌မူ တူဖြစ်သောဘက်က အမြဲလိုက်၍ ခုခံလေရကား၊ ဦးထွန်းငွေမှာ ဦးခေါင်းကိုသာ ကုတ် လျက် စိတ်အိုက်ကာ ရှိနေလေ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် မောင်ချစ်ဆွေသည် ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော ဝန်ကြီး၏သမီး ခင်မြကြီးနှင့် လက် ထပ်တော့မည်ဟု သိရသောအခါ၌ကား၊ တစ်ခါဖြင့် ဝန်ကျ ချေတော့မည်ဟု များစွာ ဝမ်းသာလျက် ရှိ၏။

ထိုည၌ မောင်ချစ်ဆွေသည် ဦးလေးထံမှ ငွေ ၅၀ ကျပ် တောင်းအံ့ ဟု ၎င်း၏အခန်းသို့ ဝင်သွား သောအခါ၌ ခင်မြကြီးနှင့် မောင်ချစ်ဆွေတို့ လက် ထပ်မည့် ကိစ္စပြီးပြတ်သွားကြောင်းကို မသိရသေး သောကြောင့် မောင်ချစ်ဆွေအပေါ်၌ အလွန်တရာ မျက်နှာချိုလျက် ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ်သောကြောင့် မောင်ချစ်ဆွေက ငွေ ၅၀ လောက် သုံးဖို့ ပေးပါမည်အကြောင်းနှင့် တောင်းခံသောအခါ 'ပေးရမယ် လူကလေး ပေးရမယ်၊ လူငယ်ဆိုတာ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း သုံးချင်စွဲချင်ပေမှာပေါ့၊ ရော့ ...ရော့'ဟု ပြောလျက် မီးခံငွေသေတ္တာကလေးထဲမှ ငွေစက္ကူ ဆယ်တန်ငါးချပ်ကို သွက်သွက်လက်လက် ထုတ်ပေးလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် ငွေစက္ကူများကို ယူ၍ ထွက်သွားပြီးလျှင် မောင်ဘထွန်းကို ရှာဖွေရာ ရတ်တရက် မတွေ့သည်နှင့် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် မောင်တင်မြင့်နှင့် စကားပြောနေလေ၏။

ဦးထွန်းငွေသည် မိမိ၏အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာ၍ ဒေါ်ခင်ကျော့တို့ရှိရာ ပွဲခင်းသို့ သွားမည်အပြုတွင် လှေကားပေါ်၌ ခင်မြကြီးနှင့် တွေ့လေ၏။ ဦးထွန်းငွေသည် ခင်မြကြီးအား တူမတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ယခုကပင် သဘောထားနေသည့်အမူအရာနှင့် ခင်မြကြီး၏ ကျောကို ပုတ်ကာ...

ငွေ။ ။'ဘာလဲ တူမကြီး၊ ပျာယီးပျာယာနဲ့ ဘယ်သူ့ လိုက်ရှာနေသလဲ၊ မောင်ချစ်ဆွေကို ရှာနေသလား၊ အခုပဲ ဒီက ထွက်သွားတယ်၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက် မခွဲနိုင်ကြဘူး မှတ်တယ်' ဟု ပြုံးရယ်ကာ ပြောသောအခါ...

မြ။ ။'ဦးက ကျွန်မတို့အကြောင်းကို မသိသေးဘူး မှတ်တယ်၊ ကျွန်မနဲ့ ကိုချစ်ဆွေနဲ့ ဘာမှ မဟုတ်ကြဘူး ဦးရဲ့'

ငွေ။ ။'ဘယ့်နှယ်'

မြ။ ။'တစ်နေ့ကဟာ အကုန်ပျက်ကုန်ပြီ ဦးရဲ့၊ အပြစ်တင်လျှင် ကျွန်မကို တင်ပါ၊ ကျွန်မက စပြီး ဖျက်ပါပေတယ်'

ငွေ။ ။(မျက်နှာထားပုတ်စွာနှင့်) 'ဘယ်တုန်းက ဖျက်ကြသလဲ...'

မြ။ ။'ဒီကနေ့ ညနေကပဲ'

ငွေ။ ။'သယ်...တယ်လာတဲ့ အကောင်၊ ဒါနဲ့များ ငါ့ကို ငွေလိမ်တောင်းသေးတယ်' ဟု ပြော၍ အစေခံတစ်ယောက်အား မောင်ချစ်ဆွေခေါ်ခဲ့ရန် အမိန့်ပေးပြီးလျှင် ခင်မြကြီးကို နှုတ်မဆက်ဘဲ အခန်းတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေလည်း အဖြစ်အပျက်ကို မသိသေးသည်နှင့် ခပ်ရွှင်ရွှင် မျက်နှာထားနှင့် ဝင်လာရာ ဦးထွန်းငွေ၏ မျက်နှာထားကို မြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မျက်နှာသေကလေးနှင့် ရှိနေ၏။

ငွေ။ ။'တံခါးပိတ်လိုက်ပါ'

မောင်ချစ်ဆွေလည်း ခိုင်းသည်အတိုင်း ပြုပြီးနောက် မှန်တင်ခုံကို မှီကာ ရပ်နေလေ၏။

ငွေ။ ။'ကိုင်း...ပြောစမ်း' ဟု ပြော၍ အကျီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိတ်၌ လက်နှိုက်ကာ ခြေထောက်များကို ကားကား ကြီး ရပ်လျက်ရှိ၏။

ဆွေ။ ။'ကျွန်တော့် အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး ဦးလေးရယ်၊ ခင်မြကြီးက...'

ငွေ။ ။'ဒီအကြောင်းကို ငါသိပြီးပြီ မပြောနဲ့တော့၊ ငါ သိချင်တာက ငွေမတောင်းမီက ဒီ အကြောင်းကို ဘာကြောင့် ငါ့ကို မပြောသလဲ'

ဆွေ။ ။'ကျွန်တော်က ပြောမလို့ဟာ၊ ပြော ခွင့်မရလို့ပါ ဦးလေးရယ်'

ငွေ။ ။'ငွေ ၅၀ ကျပ်ကို ဘယ်အတွက် တောင်းသလဲ'

ဆွေ။ ။'ကိစ္စရှိလို့ပါ ဦးလေးရယ်'

ငွေ။ ။'ဘာကိစ္စလဲ'

ဆွေ။ ။'သူများကြွေး ပေးစရာရှိလို့ပါ'

ငွေ။ ။'ဘယ်နည်းနဲ့ ဒီကြွေးတင်ရသလဲ'

မောင်ချစ်ဆွေသည် မပြောဘဲနေ၏။

ငွေ။ ။'မင်း ကစားသလား'

ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေသေး၏။

ငွေ။ ။'ဟုတ်ပြီ... ဘာမှ ပြန်မပြောက တည်းက ငါ တွေးတဲ့အတိုင်း ဟုတ်ပြီ၊ ဒီငွေကို ငါ့ဆီက တောင်းချင်လို့ ဟိုအကြောင်းကို တမင် ကွယ်ဝှက်ပြီး ထားတယ် ...ဟုတ်စ'

ဖူးပွင့်ဝေဝေစာအုပ်တိုက်

မောင်ချစ်ဆွေသည် ပြောမည်ဟု ပါးစပ် ပြင်ပြီး မှ ဘာမျှ မပြောဘဲနေ၏။

ငွေ။ ။'ကိုင်း...ရှိစေ၊ ငါ့ငွေကို ငါ့ ပြန်ပေး၊ မင့်ဆီမှာ မရှိရင် သွားယူချေ'

မောင်ချစ်ဆွေမှာ မိမိ၏ဦးလေးသည် မိမိအား ကြိမ်းမောင်း မြည်တွန်လိမ့်မည်ဟု ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ် သော်လည်း ထိုကဲ့သို့ ငွေကို ပြန်တောင်းလိမ့်မည်ဟု မထင်မိသောကြောင့် အံ့အားသင့်လျက်ရှိ၏။

ဆွေ။ ။'ကျွန်တော် ပြောပါရစေ ဦးလေး ရယ်'

ဦးထွန်းငွေသည် မည်သို့မျှ နှုတ်က မပြောဘဲ မျက်လုံးကို ပြူး၍ ပြလိုက်ရာ မောင်ချစ်ဆွေသည် ငွေစက္ကူများကို အိတ်တွင်းမှ ထုတ်၍ ပေးရလေ၏။ ဦးထွန်းငွေသည် ငွေစက္ကူများကို လောဘတကြီးနှင့် လှမ်းယူ၍ မှန်တင်စားပွဲ အံဆွဲအတွင်းသို့ ထည့်ပြီးမှ သော့ခတ်ပြီးနောက် အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွားလေရာ မောင်ချစ်ဆွေလည်း ကုတ်ကုတ်ကလေး ထွက်သွား လေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၁၄]

မောင်ချစ်ဆွေသည် ဦးလေး၏ အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် ဥယျာဉ်ထောင့်၌ရှိသော ဥယျာဉ်မှူး၏တဲသို့ သွား၍ ဘီယာတစ်ပုလင်း ဝယ်သောက်လေ၏။ တစ်ခွက်မျှ ဝင်လတ်သော် ဦးထွန်းငွေသည် မိမိအား အချည်းနှီး နှိပ်စက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု ထင်လာ၏။ နှစ်ခွက်သောက်သောအခါ၌မူ မိမိအား ပေးပြီးသောငွေ ၅၀ ကျပ်မှာ မိမိ၏ငွေ ဖြစ်သည်ဟု သဘောရလာ၏။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တတိယခွက် သောက်ပြီးသည့်အခါ၌မူ မိမိပိုင်သော ငွေကို မိမိသွား၍ ယူအံ့ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် ပရိသတ်များ စည်ကားစပြုလာသော ပွဲခင်းကြီးကို ကွေ့ရှောင်၍ အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေသည် မှန်သောအမှုကို ပြုမိသည့်အလား အနည်းငယ်မျှ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း

မရှိဘဲ ဦးထွန်းငွေ၏အခန်းသို့ ဝင်သွားပြီးလျှင် မှန်တင်စားပွဲမှ အံဆွဲကို ကိုင်ဆွဲလေ၏။ သို့ပါသော်လည်း သော့ခတ်ထားသဖြင့် မပွင့်ဘဲရှိရာ မောင်ချစ်ဆွေသည် စားပွဲ ခြေထောက်ကို ခြေနှင့်ကန်ကာ အားကုန်ဆောင့်၍ ဆွဲသည်တွင် အံဆွဲလည်း ပွင့်သွားလေ၏။ ထိုအခါ မောင်ချစ်ဆွေသည် ငွေစက္ကူငါးချပ်ကို ထုတ်ယူ၍ စားပွဲအံကို ပြန်ပိတ်မည် ပြုဆဲတွင် နောက်မှ ခြေသံကြားသဖြင့် လှည့်၍ ကြည့်လိုက်ရာတွင် ခင်မြကြီးသည် အခန်းဝ၌ ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ခင်မြကြီးမှာ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မိမိတို့ ပြီးပြတ်သည် အကြောင်းကို ဦးထွန်းငွေအား ပြောလိုက်စဉ်အခါက ဦးထွန်းငွေ၏ မျက်နှာထားကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် အပြစ်မရှိသော တူ မောင်ချစ်ဆွေအား ကြိမ်းမောင်းချေတော့မည်ဟု တွေးထင်မိသည်ဖြစ်၍ မောင်ချစ်ဆွေအပေါ်၌ ကရုဏာဖြစ်လျက် ၎င်းအား ဖျောင်းဖျ စကား ပြောကြားမည်ဟု ရှာလျက်ရှိရာ မောင်ချစ်ဆွေအိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားသည်ကို ပွဲခင်းမှ ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသောကြောင့် လိုက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အခန်းဝသို့ ရောက်သောအခါ မောင်ချစ်ဆွေ၏အမူအရာကို မြင်သဖြင့် ၎င်း၏ အကြံအစည်ကို ရိပ်မိရုံမျှမက ငွေစက္ကူများကိုလည်း ၎င်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏လက်၌ တွေ့မြင်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်လျက် ရှိနေလေ၏။

မြ။ ။'ကိုချစ်ဆွေ ဘာလုပ်နေသလဲ'

ဆွေ။ ။'ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ ကျူပ်ငွေ ကျူပ်ထုတ်ယူနေတယ်'

မြ။ ။'ရှင့်ငွေ ...ဟုတ်ကဲ့လား၊ ဒေါ်ခင်ကျော့တို့အခန်း မဟုတ်လား'

ဆွေ။ ။'သူတို့အခန်းပေမယ့်၊ ငွေက ကျူပ်ငွေပဲ'

မြ။ ။'မတော်ပါဘူး... ကိုချစ်ဆွေရယ်၊ မတော်လို့ သိသွားမှဖြင့် ရှက်စရာကြီး ဖြစ်နေတော့မပေါ့'

ဆွေ။ ။'ကိုယ့်ငွေ ကိုယ်ယူတာ ဘာမှ ရှက်စရာ မရှိဘူး၊ ကျူပ်ကို ပေးပြီးမှ သူက အတင်းပြန်ယူတာဗျ'

မြ။ ။'ဒီငွေကို ရှင် ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

ဆွေ။ ။'ကြွေးပေးစရာရှိလို့'

မြ။ ။'ဘယ်တော့ ပေးရမှာလဲ'

ဆွေ။ ။'ဒီကနေ့ည ပေးရမယ်'

မြ။ ။'နက်ဖြန်ထိအောင် ဆိုင်းလို့ မဖြစ်ဘူးလား'

ဆွေ။ ။'ဖြစ်တော့ ဖြစ်ပါရဲ့ သို့သော်...'

မြ။ ။'ဆိုင်းလို့ဖြစ်ရင် ကျွန်မက ချေးပါမယ်ရှင်၊ နက်ဖြန်မနက်စောစော ငွေ ၅၀ ကျပ် ကျွန်မက ချေးပါ့မယ်၊ ဒီငွေကို ပြန်ထားလိုက်ပါ'ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ခင်မြကြီးသည် မောင်ချစ်ဆွေ၏လက်မှ ငွေစက္ကူများကို လုယူ၍ အံဆွဲထဲတွင် ထည့်ပြီးမှ ပိတ်ထားလိုက်လေ၏။ ထိုခဏ၌ အခန်းပြင်မှ လျှောက်လာသော ခြေသံများကို ကြားရသည်နှင့် ခင်မြကြီးသည် ဗီရိုနှင့် မှန်တင် စားပွဲအကြား၌ ကာထားသော ကန့်လန့်ကာ၏ နောက်သို့ မောင်ချစ်ဆွေကို တွန်းသွင်းပြီးမှ ခါတ်မီးခလုတ်ကို မှိတ်ပြီးလျှင် ၎င်းကိုယ်တိုင် မောင်ချစ်ဆွေရှိရာသို့ ဝင်၍ ပုန်းလေ၏။

ယင်းသို့ ပုန်းပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခြေသံသည် အခန်းဝတွင် ရပ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် တံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် အခန်းတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ ဝင်လာလေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း [၁၅]

မောင်တင်မြင့်သည် စိန်ထည်များကို ပြန်ထားရန် အကြံဖြင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်ခုနှင့် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေရာ မီးခံသေတ္တာထားသောနေရာကို ဘချောက သေချာစွာ ပြောပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အလွယ်တကူနှင့်ပင် သေတ္တာကို တွေ့လေ၏။ မီးခံသေတ္တာမှာ ပိတ်လျက် ရှိသော်လည်း ဘချောသည် သော့ကို ချိုးပြီးပြီဖြစ်သောကြောင့် မောင်တင်မြင့်က လက်နှင့် ဆွဲလိုက်သောအခါတွင် အလွယ်တကူနှင့် ပွင့်လာလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် စိန်ထည်ထုပ်ကို သေတ္တာအတွင်းသို့ ထည့်မည် ပြုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခင်မြကြီးသည် ကန့်လန့်ကာ နောက်မှ ထွက်လာလေ၏။

မြ။ ။'ကိုတင်မြင့်'

မြင့်။ ။'အလိုလေးဗျာ... လန့်လိုက်တာ'

နောက်တစ်ခဏ၌ မောင်ချစ်ဆွေသည်လည်း ကန့်လန့်ကာနောက်မှ ထွက်ပေါ်လာပြန်လေ၏။ ထိုအခါ ခင်မြကြီးသည် ဓာတ်မီးခလုတ် ရှိရာသို့ သွား၍ မီးဖွင့်လိုက်ရာ တစ်ခန်းလုံး လင်းလျက် ရှိနေ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် ရှေးဦးစွာ အသံကြားစဉ်က စိန်ထုပ်ကို နောက်၌ ဝှက်ထားရာ မီးလင်းလာသော အခါ၌ ရှေ့သို့ ထုတ်၍ ပြလေ၏။

ဆွေ။ ။'အလိုဗျာ... ဒေါ်ဒေါ့် စိန်ထုပ်ကြီးပါ ကလား'

မြ။ ။'ရှင် ဘယ်က ရသလဲ ကိုတင်မြင့်'

ဆွေ။ ။'မေးမှ မေးပလေဗျာ၊ မီးခံသေတ္တာ ထဲက ရမှာပေါ့'

မြင့်။ ။'မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်က ပြန်ထားမလို့ ပါ'

ဆွေ။ ။'တယ်ကျတာပဲဗျာ၊ ဘယ်သူက ယုံနိုင်မှာလဲ'

မြင့်။ ။'မယုံကြတာတော့ ကျုပ် မတတ်နိုင် ဘူး၊ ပြောတော့ဖြင့် မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောတာပဲ'

ဆွေ။ ။'ဒီမှာ အားလုံး ကျုပ်တို့ လူချည်းပါဗျ၊ မှန်မှန်သာပြော ကိုတင်မြင့်၊ ကျုပ်တို့က မဖော်ပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြ။ ။'တိတ်တိတ်နေစမ်း ကိုချစ်ဆွေ'

မြင့်။ ။'ဒီလိုပါ မြရယ်၊ ကျုပ်တပည့် ဘချောက ဒီစိန်ထုပ်ကြီးကို ခိုးလာလို့ ကျုပ်က ပြန်ထားမယ် လာပါတယ်' ဟု ပြောပြီးနောက် မောင်တင်မြင့်က ဘချောသည် မိမိအား သူကဲ့သို့ပင် သူခိုးတစ်ယောက် ထင်မှတ်စေဖို့ ဖြစ်လာရပုံ အကြောင်းများကို အမျိုးသားပျော်ပွဲစားရုံ၌ လောင်းတန်းပြုမိသည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့်တကွ အိမ်တစ်အိမ်သို့ ဖောက်ထွင်း၍ ဝင်ကြပုံများပါ စုံလင်စွာ ပြောပြလေ၏။

မောင်တင်မြင့်မှာ မိမိ၏ အဖြစ်အပျက်ကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ပြောပြခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိကြောင်းကိုလည်း သိသည် ဖြစ်သောကြောင့် မိမိ၏ စကားအဆုံး၌ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏ မျက်နှာကို အကဲခတ်လျက်ရှိ၏။

မောင်ချစ်ဆွေကမူ 'ကိုတင်မြင့်နှယ်ဗျာ ... အပင်ပန်းခံလိုက်တာ၊ ကျုပ်တို့အားလုံး ခင်ဗျား လူချည်းပါလို့ ပြောထားပြီ မဟုတ်လားဗျ'

ထိုအခါ ခင်မြကြီးသည် အမျက်ထွက်သော အမူအရာနှင့် မောင်ချစ်ဆွေဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်၍...

မြ။ ။'ရှင် ဘယ့်နှယ် ပြောတာလဲ၊ ကိုတင်မြင့် ပြောတာကို ကျွန်မ မယုံကြည်ဘူး မှတ်နေသလား'

ဆွေ။ ။'ဒါတော့ဗျာ...'

မြ။ ။'ကိုတင်မြင့်... ရှင်ပြောတဲ့ စကားကို ကျွန်မ တစ်ခွန်းမကျန် အားလုံး ယုံကြည်ပါတယ်'

မြင့်။ ။'ကျေးဇူးပါပဲ ...မြရယ်'

မောင်ချစ်ဆွေကမူ လင်ပြောတိုင်း ယုံမည့်မိန်းမကောင်း တစ်ယောက်ကို ရခွင့်ရှိလျက်နှင့် စွန့်လွှတ်မိချေပြီတကား ဟု နှမြောဟန်လက္ခဏာနှင့် ကြည့်နေလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ခင်မြကြီးလည်း တံခါးကို ဖွင့်၍ ထွက်သွားလေ၏။

'ဒါထက် ကျုပ်တစ်ခု မေးစမ်းပါရစေဦး၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဒီအခန်းထဲမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ တူတူပုန်းတမ်း ကစားနေကြတာလား'

ထိုအခါ မောင်ချစ်ဆွေသည် မောင်တင်မြင့်အား မိမိကဲ့သို့သော လူစားမျိုးပင် ဖြစ်၍ ရှက်ဖွယ်ရာ မရှိဟု အောက်မေ့ပြီးလျှင် အဖြစ်အပျက်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်းမရှိဘဲ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလေ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်ဘထွန်းတို့ ပိုက်ဆံဆွဲကြသောအကြောင်းကို ကြားရသောအခါ မိမိက သတိပေးလျက်နှင့် နားမထောင်သည်အတွက် အပြစ်တင်၍ နောက်နောင် ထိုသူနှင့် မည်သည့် ကစားနည်းမျိုးမှ မကစားရန်လည်း ကတိထားစေ၏။ နောက်ဆုံး၌ မောင်ချစ်ဆွေက 'ဗျို့လူ...ကိုတင်မြင့် နေစမ်းပါဦးဗျ၊ လောင်းကြေးတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာတွေနဲ့ ခင်ဗျား ခုနကပြောတဲ့ အဖြစ်အပျက်ဟာ တကယ်လားဗျ၊ အလိုဘုရားရေ ဘယ်သူလဲ မသိဘူး၊ အပြင်က ခြေသံကြားတယ်၊ ပုန်းကြဗျို့...ပုန်းကြ' ဟု ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကန့်လန့်ကာ၏ နောက်သို့ ဝင်၍ ပုန်းလေရာ၊ တံခါးသည် ပွင့်သွား၍ စက်ပိုင် ဦးထွန်းငွေလည်း အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။

***

အခန်း [၁၆]

မောင်တင်မြင့်သည် မောင်ချစ်ဆွေ၏ နောက်သို့ လိုက်၍ ပုန်းအောင်းရန် ကြံစည်မိသော်လည်း နောက်ကျခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အခြေမပျက်စေဘဲ နေရာ၌ပင် ရပ်နေလေ၏။ ဦးထွန်းငွေသည် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်မိ၍ မောင်တင်မြင့်၏ လက်၌ ကိုင်ထားသော စိန်ထုပ်ကို မြင်သောအခါ အံ့အားသင့်၍ မျက်လုံးပြူးနေ၏။

မောင်တင်မြင့်မှာ သူတစ်ပါး၏ အခန်းတွင်း၌ ရောက်နေသည့်ပြင် လက်တွင် ပစ္စည်းထုပ်နှင့်တကွ မိနေသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဤတစ်ခါဖြင့် ခက်ကြပြီ ဟူ၍ ထင်မှတ်ဖွယ်ရာ ရှိပေ၏။ သို့ရာတွင် မောင်တင်မြင့်ကမူ ဤအကျပ်အတည်းမှ ထွက်ရန် လမ်းပေါက်ကို မြင်ပြီးသောအနေဖြင့် ခပ်အေးအေး အမူအရာနှင့် ရပ်နေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငွေ။ ။'လက်စသတ်တော့ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုး..'

မြင့်။ ။'ဦးကို ဘယ်သူပြောသလဲ'

ငွေ။ ။'သူများအိမ် နေပြီး၊ သူများ ထမင်းလည်း စားသေးရဲ့၊ သူများ ပစ္စည်းလည်း ခိုးသေးရဲ့၊ တော်ရော့ လား... မင်းလုပ်ပုံ ...ဟင်'

မြင့်။ ။'ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါ ဦးရယ်၊ မျက်လုံးပြူးပြူး၊ မျက်ဆန်ပြူးပြူး မလုပ်စမ်းပါနဲ့၊ ကျွန်တော်က လန့်တတ်ပါတယ်'

ငွေ။ ။'မင်း ပါလာကတည်းက ငါ ထင်မိသားပဲ၊ ငါ့တူနဲ့ ပါလာတယ်ဆိုလျှင် ဘယ်က လူကောင်း သူကောင်း ဟုတ်နိုင်မလဲဆိုတာ ငါ တွေးမိသားကပဲ၊ သူခိုး၊ ဟဲ့ ... သူခိုး'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်ကတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ သို့သော် ဦးအိမ်ကို ဖောက်ပြီး မီးခံသေတ္တာကို ဖွင့်တဲ့ လူများနဲ့ တွေ့ခဲ့လို့ရှိလျှင် သူခိုးလေး၊ ဘာလေးနဲ့ သွားပြီး မခေါ်လေနဲ့ ခင်ဗျ၊ ဒီလူမျိုးက စိတ်ကဆတ်ပါဘိသနဲ့၊ မခံချင်ပြီ ဆိုမှဖြင့်လျှင် ဦး ဒုက္ခရောက်သွားမယ်၊ ယခုလည်း ဆူဆူညံညံတော့ လုပ်မယ်မကြံလေနဲ့၊ ကျွန်တော့်အိတ်ထဲမှာ ခြောက်လုံးပြူးပါတယ်၊ ပြောင်းဟာ ဦးဘက်ကို ချိန်ထားတာ မြင်ရဲ့လား'

မောင်တင်မြင့်သည် အင်္ကျီအိတ်တွင် လက်နှိုက်ကာ ရပ်လျက်ရှိရာ အိတ်တွင်း၌ ထည့်ထားသော ဆေးတံရိုးကို ဦးထွန်းငွေဘက်သို့ ချိန်းထား၍ အင်္ကျီအိတ်သည် စူလျက် ထွက်နေသည်ကို ဦးထွန်းငွေ မြင်ရသောအခါ မျက်နှာပျက်၍ သွား၏။ မောင်တင်မြင့်ကမူ လူတစ်ဖက်သား၏အသက်ကို ဖြုတ်တစ်ကောင်၏ အသက်လောက်မျှ ပမာဏမထားသည့် ဟန်နှင့် မျက်နှာတင်းတင်းကြီး ရှိနေလေ၏။

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်က သေနတ်ပစ်လျှင် သူတစ်ပါးလို သေနတ်ကြီးကို လူမြင်အောင်ထုတ်ပြီး ပစ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သေနတ်ကို ထုတ်ပြီး ကိုင်တယ် ဆိုတာတယ် ရိုင်းတာမျိုးပဲ။ သို့သော် အင်္ကျီအိတ်ထဲကနေ ပစ်လို့ လွဲလိမ့်မယ်၊ ချော်လိမ့်မယ်များတော့ မထင်မှားလေနဲ့၊ ရင်ဝတည့်တည့်မှ ပစ်တဲ့အကောင်။ ဒီတောကာ အော်မယ် ဟစ်မယ်များတော့ မကြံစည်လေနဲ့၊ အသံတစ်ခွန်းထွက်တာနဲ့ ဒိုင်းခနဲ ပစ်တာနဲ့ တစ်ချိန်တည်းပဲ ကြားရဲ့လား'

ဦးထွန်းငွေသည် ဟစ်အော်မည်ပြုပြီးမှ မဝံ့သည်နှင့် ဆိတ်ဆိတ် ရှိနေလေ၏။

မြင့်။ ။'ဖြည်းဖြည်းပေါ့ ဦးရယ်၊ ကြုံတဲ့အခါ စကားစမြည် ပြောကြသေးတာပေါ့၊ ဘယ့်နှယ်လည်း အောင်ဘညိုပွဲ တော်တော် ကောင်းရဲ့လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးထွန်းငွေက မိမိမှာ မောင်တင်မြင့်၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကြောင့် ဟစ်အော်ခြင်း မပြုဝံ့စေကာမူ နောက်ဆုံး၌ မိမိ၏လက်မှ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ထိုသူ လွတ်နိုင်ဖို့ မရှိဟု စိတ်ချသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အမူအရာ ပြောင်းလဲ၍ လာလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည်လည်း ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သဖြင့် တစ်ဖန် အမူအရာ ပြောင်းလဲစေအံ့ ဟု အောက်မေ့၏။

ငွေ။ ။'မောင်တင်မြင့်'

မြင့်။ ။'ခင်ဗျာ'

ငွေ။ ။'မောင်တင်မြင့်ဟာ ကိုယ့်အခြေအနေကို ကိုယ်သိပုံ မရဘူး၊ မောင်တင်မြင့်ဟာ ကျုပ်မယား၏ စိန်ထည်များကို ခိုးယူရင်းတန်းလန်းမှာ ကျုပ်က လက်ပူးလက်ကြပ်မိတယ် မဟုတ်လား'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်က ဒီပစ္စည်းများကို ခိုးခြင်း မဟုတ်၊ ပြန်ထားမယ်လို့ လာခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ပြောလျှင် ဦးက ယုံမလား'

ငွေ။ ။'ယုံဖို့ ခဲယဉ်းတယ်'

မြင့်။ ။'ဘယ့်နှယ်ကြောင့်'

ငွေ။ ။'အကယ်၍ ပစ္စည်းများကို ပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါလျှင် ကျုပ်ကို ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်နဲ့ ချိန်လား ရွယ်လား လုပ်ပါ့မလား'

မြင့်။ ။'မလုပ်ပေဘူး'

ငွေ။ ။'မောင်ကတော့ ကျုပ်ကို ခြောက်လုံးပြူးနဲ့ ရွယ်တယ်'

မြင့်။ ။'ဘယ်မှာလဲ ခြောက်လုံးပြူး'

ငွေ။ ။'မောင့် အိတ်ထဲမှာ'

မြင့်။ ။'မဟုတ်ရပါဘူး…ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ကျီစားမိတာပါ'

ဟု ပြောလျက် မောင်တင်မြင့်သည် အိတ်ထဲမှ ဆေးတံကို ထုတ်၍ ပြလေရာ ဦးထွန်းငွေသည် မိမိ ကြောက်မိသည်ကို ရှက်သည်နှင့် ရှေးကထက် စိတ်ဆိုးလာလေ၏။

ငွေ။ ။'မောင်..မောင်..မောင်က..ကျုပ်..ကျုပ်ကို...'

မြင့်။ ။'ဖြည်းဖြည်း ခင်ဗျ ... ဖြည်းဖြည်း'

ငွေ။ ။'လက်စသတ်တော့ ဒီအကောင် အရူးထင်ပါရဲ့၊ သို့သော် ရူးသည် ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည် ဖြစ်စေ ပုလိပ်...'

မြင့်။ ။'အရင်မလိုပါနဲ့ ဦးရဲ့ ဖြည်းဖြည်းပေါ့၊ ဦးက အခုနေမှာ ဘယ်လိုပဲ အော်ပြီး ခေါ်စေကာမူ၊ ဆိုင်းသံတွေ ဆူနေလို့ ဘယ်သူမှကြားမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီပြင်လည်း ကျွန်တော် ပြောစရာ စကားတစ်ခု ရှိပါတယ်'

ငွေ။ ။'မင်းက အချိန်ကုန်အောင် ဆွဲပြီး လွတ်ပေါက်ရှာနေသလား၊ မရဘူး မောင်'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်က လွတ်ပေါက်ရှာဖို့နဲ့ အဝေးကြီးပါ ဦးရယ်၊ ကျွန်တော် ဒီအိမ်က ထွက် မသွားချင်လိုက်တာမှ၊ ဈေး မသွားချင်၊ [illegible]သား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသွားချင် ဖြစ်နေတယ်။ သို့သော် အော်လား ဟာစ်လား မလုပ်ခင် ကျွန်တော် ပြောစရာရှိတာ နားထောင်ပါဦး၊ စကားဆုံးတော့မှ ဦးက အော်ချင်သပဆိုလျှင် ငယ်သံပါအောင် အော်တော်မူပါခင်ဗျား..'

ဌေး။ ။'ဆိုပါဦး'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်ပြောလိုတဲ့ စကားကို သွယ်သွယ်ဝိုက်ဝိုက် ပြောရမလား သို့မဟုတ် တစ်ခါတည်း တိုက်ရိုက်ပြောရမလား'

ဦးထွန်းဌေးသည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လျက်။

ဌေး။ ။'မောင့်ကို ကျုပ် တစ်မိနစ် အချိန်ပေးမယ်'

မြင့်။ ။'အလိုလေး၊ မြန်လှချေကလား ခင်ဗျာ၊ ယခုတောင် ဘယ်နှစ်စက္ကန့် ကုန်သွားပြီလဲ'

ဌေး။ ။'ပြောစရာရှိတဲ့ စကားကို မြန်မြန်ပြော'

မြင့်။ ။'ကိုင်း...ဒါဖြင့် နားထောင်၊ ဦး စိန်ထုပ်ထဲက စိန်တွေဟာ တစ်လုံးမှ စိန်စစ်မပါဘူး၊ အားလုံး ဓာတုဗေဒစိန်ချည်းပဲ'

***

အခန်း [၁၇]

ဦးထွန်းဌေးသည် မောင်တင်မြင့်၏စကားကို ကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရင်ကော့လျက်ရှိသော အမူအရာမှသည် ဦးခေါင်းလျှိုသော အမူအရာသို့ ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် စိန်အကြောင်းကို အတော်အတန် နားလည်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်နှင့် ဘချောပေးလာသော စိန်ထည်များကို သေချာစွာ ကြည့်မိရာတွင် ၎င်းစိန်များသည် ဂျာမနီမှ မှာယူသည့် အလွန်တရာ ကောင်းသော စိန်တုများ ဖြစ်သော်လည်း စိန်စစ်မဟုတ်ကြောင်းကို ချက်ချင်းလိုပင် သိရှိလေ၏။ မောင်တင်မြင့်သည် ဒေါ်ခင်ကျော့၏ စိတ်သဘောကို အတော်အတန် ရိပ်မိ၍ ၎င်းက စိန်စစ်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ထင်သောကြောင့်သာလျှင် ဝတ်ဆင်နေသည်ဖြစ်ရာ အကယ်၍ စိန်တုများဖြစ်ကြောင်းကို သိရပါလျှင်မူ ချက်ချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင် အသစ်ဝယ်ယူပေးဖို့ လင်ယောကျ်ားကို ပူစာမည် ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဦးထွန်းငွေသည် ဒေါ်ခင်ကျော့အား ခန်းဝင်ပစ္စည်းအဖြစ်နှင့် တင်သသော ပစ္စည်းများမှာ စိန်စစ်မဟုတ် အတုများဖြစ်သည်ဟု ဒေါ်ခင်ကျော့ သိသွားမည်ကို အလွန်စိုးရိမ်မည့်အကြောင်းကိုလည်း မောင်တင်မြင့် သိ၏။ ထိုကြောင့်သာလျှင် မောင်တင်မြင့်သည် စိန်ထည်များနှင့် ပတ်သက်သည့် ထိုကိစ္စတွင် ခပ်အေးအေး အမူအရာနှင့် နေနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဦးထွန်းငွေသည် မောင်တင်မြင့်၏စကားကို ကြားသောအခါ၌ လေထုတ်၍ ပစ်လိုက်သော ကြက်ပေါင်ရုပ်ကဲ့သို့ ပျော့ခွေ၍ သွားရာ . . .

မြင့်။ ။'သို့သော်လည်း စိန်တုထဲမှာတော့ တကယ် ကောင်းပါပေတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တောင် လက်နဲ့ ကိုင်ကြည့်လို့သာ သိရပါတယ်'

ငွေ။ ။'မောင် ဘယ်နည်းသိသလဲ'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော်က ကျောက်၊ ပုလဲ၊ နီလာ၊ စိန် အစရှိတဲ့ ပစ္စည်းများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာအုပ်တွေလည်း ဖတ်ဖူးတယ်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီပညာကို ဆည်းပူးဖူးတယ်၊ ဘာအတွက်ကြောင့်မှ မဟုတ်ပါဘူး၊ သက်သက် ဝါသနာပါလို့ပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဒီစိန်ထည်တွေ ကျွန်တော့လက် ရောက်သည်နဲ့

တစ်ပြိုင်နက် သေချာစွာ ကြည့်မိလို့ စိန်စစ်မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ဦးထွန်းငွေသည် မတ်တတ်ရပ်လျက်ရှိရာမှ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်သို့ ကိုယ်ကို ပစ်ချကာ ထိုင်လိုက်၏။

ငွေ။ ။'မောင်တင်မြင့်'

မြင့်။ ။'ခင်ဗျာ'

ငွေ။ ။'မောင်ဟာ ယခု အကျဉ်းအကျပ်ထဲမှာ ကျနေတယ် မဟုတ်လား'

မြင့်။ ။'ကျွန်တော့အတွက်တော့ မပူပါနဲ့၊ ဦးအတွက်သာ ဦး စိုးမိပါ၊ ဘယ်လိုလုပ်မယ် ကြံသလဲ'

ငွေ။ ။'မောင်ပြောတာ ကျုပ် နားမလည်ပါဘူး၊ ဘာဆိုလိုတာလဲ'

မြင့်။ ။'ကိုင်း...ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ရှင်းပြမယ် နားထောင်၊ ဦးနဲ့ ဒေါ်ခင်ကျော့နဲ့ လက်ထပ်စဉ်အခါက ဦးကလည်း စက်ပိုင်သူဌေး၊ ဟိုကလည်း အရေးပိုင်တစ်ယောက်ရဲ့နှမဆိုတော့ ခန်းဝင်ပစ္စည်းအဖြစ်နဲ့ တော်တော် အဖိုးတန်တဲ့ ပစ္စည်းများကို တင်သမှ လူကြားလို့ ကောင်းမယ် မဟုတ်လား'

ငွေ။ ။'ပြောပါ'

မြင့်။ ။'ဒီတော့ကာ ဥပမာ– ငွေသုံးသောင်းတန် လက်ဝတ်လက်စားများကို တင်သမယ်ဆိုလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီငွေအတွက် တစ်လ တစ်လမှာ ငွေတိုး တော်တော်ကြီး နစ်နာမယ် မဟုတ်ဘူးလား။ ဒီတော့ကာ ဂုဏ်လည်း မပျက်စေရအောင်၊ ဟိုတစ်ဖက်သားလည်း ကျေနပ်လေအောင်၊ ငွေတိုးလည်း မနစ်နာရလေအောင် ဦးက စိန်စစ်ကို မဝယ်ဘဲ ဂျာမဏီက ချက်စိန်တွေ မှာယူပြီး ပန်းတိမ်မှာ လက်ဝတ်လက်စား လုပ်စေပြီးမှ တင်သခဲ့တယ် မဟုတ်ဘူးလား၊ ဘယ့်နှယ်လည်း ကျွန်တော့်တွေးထင်ချက် ကိုက်ရဲ့လား'

ဦးထွန်းငွေသည် ထိုအတိုင်း မှန်သည် မမှန်သည်ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြောရန် အချိန်မရမီ ကန့်လန့်ကာသည် ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ပြီးနောက် မောင်ချစ်ဆွေ ထွက်ပေါ်လာ၍ ဦးထွန်းငွေ၏ ရှေ့တည့်တည့်၌ ရပ်လေ၏။

ဆွေ။ ။'ခင်ဗျား တယ်တော်တဲ့ လူကြီးပဲ၊ ခင်ဗျား...ဟင်...ကျုပ်ကို ခင်ဗျားက တစ်သက်လုံး မြည်ချင်တိုင်း မြည်၊ တွန်ချင်တိုင်း တွန်၊ ပြောချင်တိုင်း ပြောလာလိုက်တာ လက်စသတ်တော့ ခင်ဗျားက လူလိမ်ကြီးကပဲ၊ ကျုပ်က စောစောက မသိခဲ့ရတာ နစ်နာတယ်ဗျာ...'

ဟု လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကာ ဒေါသကြီးစွာနှင့် ပြောလေလျှင် ဦးထွန်းငွေမှာ မည်သို့မျှ ပြန်မပြော ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် ထိုင်နေလေ၏။

ဆွေ။ ။'အိုင်ဆေး... ကိုတင်မြင့်၊ ခင်ဗျား

ဟာ လူထဲမှာ တော်တော်ရှားတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ ဘယ်နေရာမဆို ခင်ဗျား ဝင်ပါလိုက်ရင် နေရာတကျ ဖြစ်သွားတာချည်းပဲ၊ တကယ်စွမ်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲဗျာ။ ကိုင်း...သို့သော် ဒီလို နေလို့ မပြီးသေးဘူး၊ ဒီက ဦးလေးတော်ဘုရားအကြောင်းကို ဒေါ်ဒေါ် သွားပြောဦးမှ ဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောလျက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားမည်ပြုလေလျှင် ဦးထွန်းငွေမှာ ကင်းကိုက်ဘိသကဲ့သို့ ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထလေ၏။

ငွေ။ ။'ဟေ့ မောင်ချစ်ဆွေ မင်းဒေါ်ဒေါ်ကို ဒီအကြောင်း မပြောပါလေနဲ့ကွယ်'

ဆွေ။ ။'ခင်ဗျားက မပြောနဲ့ဆိုလျှင် ကျုပ်နေရ တော့မလား၊ ခင်ဗျားကို ဘယ်အတွက်ကြောင့် ကျုပ် နားထောင်ရမှာလဲ'

ငွေ။ ။'ဒီအကြောင်းကို မင့်ဒေါ်ဒေါ် သိမှဖြင့် ငါ့ကို တစ်သက်လုံး ဆူလို့ ပူလို့ ပြီးတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး တူရယ်'

ဆွေ။ ။'ဆူချင် ဆူပစေ၊ သွားပြောမယ်'

ငွေ။ ။'ဟေ့ ...မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်'

ဆွေ။ ။'ဘာကြောင့် မလုပ်ဘဲ နေရမလဲ'

ဦးထွန်းငွေမှာ ဒေါ်ခင်ကျော့နှင့် လက်ထပ်ပြီးသည် နေ့မှစ၍ မိမိ၏အပြစ်မဟုတ်သော နေ့ရက်များပင် ဒေါ်ခင်ကျော့က ငေါက်ငန်းမည်ကို အစဉ်ပြုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောက်ရွံ့လာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ထိုကဲ့သို့ မိမိက တစ်ပတ် ရိုက်ထားသည့်အဖြစ်ကို ဒေါ်ခင်ကျော့ သိသွားမည်ကိုကား ကျားလောက်မက ကြောက်ရွံ့လျက်ရှိ၏။

ငွေ။ ။'ဒီအကြောင်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မင့်ဒေါ် ဒေါ် မသိပါစေနဲ့ ငါ့တူရယ်'

ဆွေ။ ။'ဘာလဲ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်ပါ ခင်ဗျားဘက်က ကူပြီး လိမ်ပေးစေချင်သလား၊ တော်လှတယ် ခင်ဗျာ'

ဟု ပြောလျက် မောင်ချစ်ဆွေသည် အခန်းပြင်သို့ ထွက်မည် ပြုပြန်၏။

ငွေ။ ။'နေဦး တူရဲ့၊ ဦးလေး ပြောပါစေဦးကွဲ့'

ဆွေ။ ။'ဘာလဲ'

ငွေ။ ။'ဦးလေးက ငါ့တူကြီးအပေါ်မှာ ဆိုးခဲ့တာ မှန်ပါတယ်ကွယ်'

ဆွေ။ ။'ဆိုးလား မဆိုးလားတော့ မသိဘူး၊ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်အခါမဆို သူငယ်နှပ်စား အရွယ်ကလေးလောက် အောက်မေ့ပြီး ပြောချင်တိုင်း ပြော…'

ငွေ။ ။'မှန်ပါပေတယ် တူကြီးရယ်'

ဆွေ။ ။'ဒီကနေ့ညတောင် ငွေကလေး ၅၀

ကျပ်တောင်းတာ ပေးပြီးမှ တစ်ခါပြန်ပြီး အတင်းယူသတဲ့ဗျာ၊ ကောင်းနိုင်ရဲ့လား ကိုတင်မြင့်ရယ်'

ငွေ။ ။'ဦးလေးက ငါ့တူ လောင်းတမ်းစားတမ်း ကစားမှာ စိုးရိမ်လို့ပါ တူရယ်'

ဆွေ။ ။'တကယ်လို့ ကစားရင်ကော ဘာဖြစ်သလဲဗျ၊ လောင်းတမ်းကစားတာနဲ့ စိန်အတုကို စိန်စစ်လုပ်ပြီး ကိုယ့်မယားကို တင်တာနဲ့ ဘယ်ဒင်းက ဆိုးသလဲ'

ငွေ။ ။'ဦးလေးလည်း မင်းတောင်းတဲ့ ငွေအကြောင်းကို တစ်ခါပြန်ပြီး စဉ်းစားမိပါတယ်၊ စင်စစ် ဦးလေး မှားပါပေတယ်။ ဘယ်လောက်လဲ ငွေ ၅၀ကျပ် ယူမလား ချက်ရေးပေးမယ်'

ဆွေ။ ။'တော်ပါပြီ ခင်ဗျားငွေ ခင်ဗျားသိမ်းထားပါ၊ အခုတလော ခင်ဗျား ငွေတော်တော် လိုလိမ့်မယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒေါ်ဒေါ့်ကို စိန်အစစ်တွေ ခင်ဗျား ဝယ်ပေးရတော့မှာကိုး'

ဟု ပြော၍ အခန်းပြင်သို့ ထွက်မည် ပြုပြန်၏။

ငွေ။ ။'ငါ့တူကြီး နေပါဦးကွဲ့'

ဆွေ။ ။'ဆိုစမ်း'

ငွေ။ ။(နဖူးမှ စီးကျသော ချွေးများကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်လျက်)'ဦးလေး မှားပါတယ်ငါ့တူကြီးနဲ့ ဦးလေးနဲ့ဆိုလျှင် ဦးလေးက ဆိုးပါပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ သို့သော် ဦးလေးကတော့ ကောင်းစေချင်တဲ့ စေတနာပါပဲ၊ ခုကာလ လူငယ်များဟာက လူကြီးများ ထိန်းသိမ်းဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းလေတော့...'

ဆွေ။ ။'အို...တယ်ခက်နေပြီ၊ ဘယ်သူက ကျွန်တော့်ကို ထိန်းသိမ်းပါလို့ ခင်ဗျားကို ပြောလို့လဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ထိန်းသိမ်းလွန်းအားကြီးလို့ ကျွန်တော် ဒီလောက်ကျပ်နေတာပဲ၊ ငါးကျပ်လိုရင်လည်း ရှိနိုး တောင်းရ၊ ခင်ဗျားတို့လုပ်ပုံဟာ လူတစ်ဖက်သား ဘယ်လောက် နွားကျသလဲဗျ၊ လူငယ်အချင်းချင်း သိသွားရင် သိပ်ပြီး ရှက်စရာကောင်းတာပဲ၊ သိလည်း သိကြတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကျောင်းသား သူငယ်ချင်းချင်း တွေ့လျှင် ကျွန်တော်ဖြင့် မျက်နှာတောင် မကြည့်ဝံ့ဘူး၊ ဒီတစ်ခါတော့ သိကြရောပေါ့ဗျာ'

ငွေ။ ။'သို့သော်...ဦးလေး ပြောပါရစေဦး'

ဆွေ။ ။'ခင်ဗျားတို့ လုပ်ပုံတွေဟာ လူငယ်အချင်းချင်း ပေါင်းရာမှ ကျွန်တော်နုံဖို့ ချည်းပဲဗျ၊ သုံးဖို့ စွဲဖို့ ခင်ဗျားတို့က လုံလုံလောက်လောက် မပေးတော့ ဟိုက ချေးရ၊ ဒီက ငှားရနဲ့ ကိုတင်မြင့်ဆီကတောင် ကျွန်တော် ငွေငါးကျပ် လှည့်ရဖူးသေးတယ် မဟုတ်လားဗျာ'

မြင့်။ ။'ရှိပါစေဗျာ... ထည့်ပြောမနေပါနဲ့'

ဆွေ။ ။'ထည့်မပြောနဲ့ ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော့် ပြောစကား မှန်ကြောင်းကို သိအောင် ပြောရသေး

တယ်။ တကယ်လို့သာ သူတို့က လုံလုံလောက်လောက် ပေးခဲ့ပါသဘိ၊ ဒီလို ဟိုချေးလား ဒီငှားလား လုပ်ဖို့ ဘာအကြောင်းရှိသလဲဗျ၊ စာသင်ပေးပြန်လျှင်လည်း အသုံးအစွဲကြီးတယ် ဆိုပြီး ဘီအေမအောင်ခင် နုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ရာဇဝတ်ဝန်ကလေး အလုပ်လျှောက်ဖို့ဟာလည်း ငွေကလေး လေး ငါးထောင် အကုန်မခံချင်ကြဘူး။ ဒီတော့ ဒီအကောင် ဒီတစ်သက်မှာ ဘယ်တော့ကြီးပွားဖို့ ရှိမလဲဗျ'

ငွေ။ ။'ငါ့တူက ပုလိပ်ဘက်မှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ မတော်ပါဘူး ငါ့တူရယ်'

ဆွေ။ ။'ဘယ်ဘက်မှ လုပ်ဖို့မတော်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ပြောမှာပဲ၊ ခုကာလမှာ ငွေနဲ့ပစ်ပြီး မကြဲဘဲ ဘယ် အလုပ်ရနိုင်ဦးမှာလဲဗျ၊ ခင်ဗျားတို့က အလုပ်ကောင်းကောင်း ရှာမပေးနိုင်တိုင်း ပိုက်ဆံရှိတဲ့ မိန်းမနဲ့ စေ့စပ်ပေးဖို့ ကြံကြတယ်၊ ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းသလဲဗျာ၊ လူကို မကြိုက်ဘဲနဲ့ ငွေမက်ပြီး ယူရမယ်ဆိုတာ အရပ်ရပ် နေပြည်တော်ကြားလို့မှ တော်နိုင်ကြရဲ့လားဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့က ပိုက်ဆံရှိတဲ့ဟာနဲ့ ဘယ်လိုစေ့စပ်ပေးပေးမယ့် ကျွန်တော် မယူဘူး၊ ကျွန်တော်ကြိုက်တာ ကျွန်တော်ယူမှာပဲ၊ ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့မိန်းမ ရန်ကုန်မှာ ရှိတယ်၊ သူကလွဲရင် ဘယ်သူမှ ကျွန်တော် မယူဘူး၊ ငွေမရှိပေမယ့် ခင်ညွန့်လို မိန်းကလေးဟာ ကမ္ဘာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတင်မြင့်တောင် ဟိုနေ့က မြင်လိုက်သေးတယ်၊ ဘယ့်နှယ်လဲ တော်တော်နိပ်တယ် မဟုတ်လားဗျာ'

မောင်တင်မြင့်က ချစ်ခင်ဖွယ်ကောင်းသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေကြောင်းနှင့် ထောက်ခံ ပြော၏။

ဆွေ။ ။'သူကသာ ကျွန်တော့်ကို ယူမယ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်ကဖြင့် သူက လွဲလို့ ဘယ်သူ့မှ မယူဘူးဗျ၊ ဘယ်သူတိုက်တွန်းလို့ ဘာကြီး ဖြစ်နေကြ နေကြ၊ မခင်ညွန့်ဆိုလျှင် မခင်ညွန့်မှပဲ ကျွန်တော် ယူတော့မယ်'

ငွေ။ ။'ကိုယ့် အခြေအနေကိုလည်း ကိုယ် ပြန်ကြည့်ရဦးမယ်...ငါ့တူရဲ့'

ဆွေ။ ။'ဘာအခြေအနေလဲ၊ မခင်ညွန့်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ဘယ်သူက အခြေအနေ ကြီးကျယ်ချင်သေးသလဲ၊ ကျွန်တော်က အရေးပိုင်သား၊ သူ့ အဖေကလည်း သစ်တောဝန်ပဲ၊ သူက ကျွန်တော့်လို တောင် တစ်ကောင်ကြွက် မဟုတ်ဘူး၊ သူ့မောင်တွေက ဝတ်လုံတွေချည်းပဲ'

ဦးထွန်းငွေသည် ထက်ထက်သန်သန်ကြီး မဟုတ်ဘဲ မရဲတရဲသာလျှင် ငြင်းဆန်နိုင်တော့၏။ သို့ဖြစ်၍ မောင်ချစ်ဆွေက ဆက်လက်၍...

ဆွေ။ ။'ကိုင်း ...... နောက်ဆုံးစကား ကျွန်တော်ပြောမယ်၊ ခင်ဗျား စိန်တုတွေအကြောင်း

ကို ဒေါ်ဒေါ် မသိစေချင်လျှင် ငွေကလေး သုံးလေးထောင်လောက် အကုန်ခံပြီး ကျွန်တော့်ဖို့ အလုပ်တစ်ခုခု ရအောင် ရှာပေး၊ အလုပ်ရတဲ့ အခါမှာ ရန်ကုန်က မခင်ညွန့်နဲ့ တောင်းပေး၊ အဲဒါပဲ ဒီလိုမှ လုပ်မပေးလျှင် ဒေါ်ဒေါ့်ကို ခင်ဗျား စိန်တုတွေ အကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်မယ် ဒါပဲ'

ငွေ။ ။'ဖြစ်နိုင်ပါမလား ငါ့တူရယ်'

မြင့်။ ။'ဒီတစ်ခါတော့ဖြင့် အတင်းအဓမ္မ လုပ်နေတော့တာပဲ၊ သို့သော် ကျွန်တော်က စပ်ကြားက ဝင်ပြီး အကြံပေးရမှာဖြင့် သူ တောင်းဆိုချက်တွေဟာ မလွန်လှပေဘူး ကျွန်တော် ထင်တယ်၊ ဒီတော့ကာ သူ ကျေနပ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်လျှင်၊ ကျွန်တော်ဆိုတာတော့ နှုတ်လုံပါတယ်၊ စိတ်ချပါ နှုတ်ပိတ်ခတွေ ဘာတွေတောင် ကျွန်တော် မတောင်းတော့ဘူး...'

ငွေ။ ။'မောင့်အတွက်တော့...'

ဆွေ။ ။'ကိုတင်မြင့်အတွက်တော့ ရှိပါစေ၊ ခင်ဗျာ့အပူ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလူက လူကောင်းပါ၊ ဒီလိုလူမျိုးတွေ လောကမှာ များများရှိလျှင် ကောင်းဖို့ပဲ၊ ဒါထက် ဦးလေးပစ္စည်းကို သူ မယူဘူးဆိုတာ မှန်တယ်၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သိတယ်၊ ကိုင်း ...ဒီတော့ ကျွန်တော့် စကားကိုသာ ဖြေပါတော့ ဘယ့်နှယ်လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးထွန်းငွေသည် ငြင်းဆန်တော့မည်ဟု စကားစလေရာ မောင်ချစ်ဆွေက တံခါးကို ဖွင့်၍ ထွက်သွားမည်ပြုသည်တွင်မှ လုံးလုံး လက်လျှော့၍...

ငွေ။ ။'ကောင်းပါပြီ ငါ့တူ... ကောင်းပါပြီ၊ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ငါကြိုးစားပေးပါ့မယ်'

ဆွေ။ ။'ကိုင်း... ဒါဖြင့် တော်ပြီ၊ လာဗျို့ ကိုတင်မြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း ပွဲကို တစ်ခေါက်မှ မရောက်သေးဘူး၊ မင်းသမီး၊ မင်းသားတောင် နှစ်ပါး သွားပြီ ထင်တယ်'

ၿငင်းနောက် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်တင်မြင့်တို့သည် ပွဲခင်းရှိရာသို့ ဆင်းသွားကြလေရာ၊ မောင်ချစ်ဆွေမှာ အလွန်တရာ အူရွှင်လှသည်ဖြစ်၍ လူပျက်များ ပျက်သည့် ပျက်လုံးများကို အဆမတန် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောကာ ပွဲကြည့်၍ နေလေ၏။ မောင်တင်မြင့်မှာမူကား ထိုည၌သည် နောက်ဆုံးည၌ ဖြစ်သောကြောင့် ခင်မြကြီးကို တွေ့အောင်ရှာအံ့ ဟု ပွဲတွင်းသို့ တစ်ခါ၊ အိမ်ပေါ်သို့ တစ်လှည့် တစ်မျှော်တည်း မျှော်ကြည့်လျက် ရှိနေလေ၏။

ထိုသို့ရှိစဉ် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် ခင်မြကြီးကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်သည်နှင့် မောင်တင်မြင့်သည် ပွဲခင်းမှ ထွက်လာ၍ အိမ်ပေါ်သို့အတက် လှေကား၌ပင်လျှင် ခင်မြကြီးနှင့် အဆင်သင့် တွေ့ဆုံမိလေ၏။

မောင်တင်မြင့်သည် ခင်မြကြီးနှင့် တူးစီတာ

မော်တော်ကားပေါ်တွင် နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောဆိုခွင့်ရစဉ် အခါကတည်းက မောင်ချစ်ဆွေ၏ စိတ်နေသဘောထားကို ပြောဆိုစဉ်ကပင် မိမိ၏ မေတ္တာစိတ်ကို အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မပြုခဲ့ရသေးစေကာမူ ပြောဆိုသည်နှင့် မခြားမနားဘဲ ခင်မြကြီးမှာလည်း မောင်တင်မြင့်၌ စိတ်သဘောထားပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ ရိပ်မိတန်သလောက် ရိပ်မိခဲ့ပြီဖြစ်ရာ အဖဖြစ်သူ ရာဇဝတ်ဝန် ဦးသိန်းဟန်က မောင်တင်မြင့်သည် လူဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောထားသောကြောင့်သာလျှင် ခင်မြကြီးမှာ မထိုက်မတန်သော လူတစ်ယောက်ကို ချစ်ကြိုက်မိမည်စိုးသဖြင့် မိမိ၏မေတ္တာစိတ်ကို မျိုသိပ်၍ ထားရခြင်းဖြစ်လေရာ၊ သို့ရာတွင် ထိုည၌ စက်ပိုင် ဦးထွန်းငွေတို့၏ အခန်းတွင်းတွင် ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များနှင့် မောင်တင်မြင့်၏ နှုတ်မှ ရှင်းလင်း ပြောပြသော စကားတို့မှာ စိတ်ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ကောင်းရုံမျှမက မောင်တင်မြင့်၏ မြင့်မြတ်တည်ကြည်သော စိတ်နေသဘောထားကို အတိအလင်း သိရှိရချေပြီ ဖြစ်ရကား၊ အဆီးအတား အပိတ်အဆို့တို့နှင့် တွေ့ရသဖြင့် အောင့်လျက်ရှိသော စိမ့်စမ်းသည် အဆိုပါ အဆီးအတားများ ပပျောက်သောအခါ၌ တစ်ဟုန်တည်း ဆင်းသည့်အလား ခင်မြကြီး၏ မေတ္တာစိတ်သည်လည်း မောင်တင်မြင့်အပေါ်၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သက်ာမကောင်းဖွယ်ရာအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိကြောင်း သိရှိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆထက် ထမ်းပိုး ပိုမို ပြင်းထန်လျက် ရှိဘိ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် မောင်တင်မြင့်က လှေကားရင်းမှ စောင့်၍ ပြောလိုသော စကားကို ဖွင့်ဟပြောဆိုသောအခါတွင် မည်ကဲ့သို့ အခြေမျိုးဖြင့် ဖြေကြားမည့်အကြောင်းကို ဖတ်ရှုသူတို့သည် တွေးထင်နိုင်ပြီး ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အမိမဲ့ဖြစ်၍ ဖခင်နှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသော ခင်မြကြီးသည် မိမိအား အသက်တစ်မျှ ချစ်လှသော ဖခင်ကြီး သဘောမတူဘဲ မည်သည့်အရာကိုမျှ မပြုဘူးခဲ့သည်ဖြစ်ရကား၊ မောင်တင်မြင့်အား လူဆိုးကြီးတစ်ယောက်ဟူ၍ မှတ်ထင်နေသော ဖခင်ကြီးအား အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို ပြန်ကြားပြောဆိုပြီးမှ စကားပြန်ပါရစေဟူ၍ ခွင့်တောင်းလေ၏။ ဦးသိန်းဟန်မှာလည်း ထိုအခိုက်တွင် အိမ်ပေါ်၌ ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ခင်မြကြီးသည် အိမ်ပေါ်ကို တက်သွား၍ မောင်တင်မြင့်၏ အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို ဖခင်ကြီး နားလည်အောင် ရှင်းလင်း ပြောပြလျက် ရှိစဉ် မောင်တင်မြင့်သည် အိမ်အောက်မှ စောင့်ဆိုင်းကာ နေရစ်လေ၏။

နာရီတစ်ဝက်ခန့် ကြာလတ်သော် ခင်မြကြီးနှင့် ဖခင် ဦးသိန်းဟန်တို့သည် လှေကားမှ ဆင်းလာကြ

လေရာ မောင်တင်မြင့်သည် ခြေသံတစ်ခုတည်း မဟုတ်၊ လူနှစ်ယောက်၏ ခြေသံဖြစ်ကြောင်း သိသည်နှင့် လှေကားအနီး ချောင်ကလေးမှကပ်၍ ရပ်နေလေ၏။ သားအဖနှစ်ယောက်တို့သည် စကားမပြောဘဲ လှေကားမှ ဆင်းလာကြလေရာ လှေကားခြေရင်းသို့ ရောက်သောအခါတွင် ဦးသိန်းဟန်သည် မီးခြစ်ကို ခြစ်၍ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိလေ၏။

ယင်းကဲ့သို့ မီးခြစ်လိုက်သဖြင့် မီးခြစ်၏ အလင်းရောင်တွင် ဦးသိန်းဟန်၏ မျက်နှာထားကို မောင်တင်မြင့် မြင်လိုက်ရလေရာ ထိပေါက်သော သူတစ်ယောက်၏ စိတ်နှင့် မခြားမနားဘဲ ထ၍ ခုန်လိုက်ချင်သလိုပင် ဖြစ်သွားလေတော့သတည်း။

ရွှေဥဒေါင်း

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com